

Uradni list

Evropske unije

L 154

Slovenska izdaja

Zakonodaja

Zvezek 50
14. junij 2007

Vsebina

I Akti, sprejeti v skladu s Pogodbo ES/Pogodbo Euratom, katerih objava je obvezna

DIREKTIVE

- ★ Direktiva 2007/23/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. maja 2007 o dajanju pirotehničnih izdelkov v promet ⁽¹⁾ 1
- ★ Direktiva 2007/24/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. maja 2007 o razveljavitvi Direktive Sveta 71/304/EGS o odpravi omejitev svobode opravljanja storitev pri javnih naročilih za gradnje in omejitev pri oddaji javnih naročil za gradnje izvajalcem, ki delajo prek zastopstev ali podružnic ⁽¹⁾ 22

ODLOČBE/SKLEPI, KI JIH SKUPAJ SPREJMETA EVROPSKI PARLAMENT IN SVET

- ★ Odločba št. 623/2007/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. maja 2007 o spremembi Direktive 2002/2/ES o spremembi Direktive Sveta 79/373/EGS o trženju krmnih mešanic 23
- ★ Odločba št. 624/2007/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. maja 2007 o vzpostavitvi akcijskega programa za carino v Skupnosti (Carina 2013) 25

I

(Akti, sprejeti v skladu s Pogodbo ES/Pogodbo Euratom, katerih objava je obvezna)

DIREKTIVE

DIREKTIVA 2007/23/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 23. maja 2007

o dajanju pirotehničnih izdelkov v promet

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 95 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Zakoni in drugi predpisi, ki v državah članicah urejajo dajanje pirotehničnih izdelkov v promet, so različni, zlasti glede vidikov, kot sta varnost in učinkovitost.

(2) Te zakone in druge predpise, ki lahko povzročijo trgovinske ovire v Skupnosti, bi bilo treba uskladiti, da se zagotovi prosti pretok pirotehničnih izdelkov na notranjem trgu, pri čemer se zagotavlja visoka raven zaščite zdravja in varnosti ter varstva potrošnikov in poklicnih končnih uporabnikov.

(3) Direktiva Sveta 93/15/EGS z dne 5. aprila 1993 o usklajevanju določb v zvezi z dajanjem eksplozivov za civilno uporabo v promet in njihovim nadzorom ⁽³⁾ iz področja uporabe izključuje pirotehnične izdelke in navaja, da je treba zaradi pirotehničnih izdelkov sprejeti ustrezne ukrepe za zagotovitev zaščite potrošnikov in varnosti javnosti ter da se na tem področju načrtuje dodatna direktiva.

(4) Direktiva Sveta 96/82/ES z dne 9. decembra 1996 o obvladovanju nevarnosti večjih nesreč, v katere so vključene nevarne snovi ⁽⁴⁾, določa varnostne zahteve za organizacije, v katerih so prisotni eksplozivi, vključno s pirotehničnimi snovmi.

(5) Pirotehnični izdelki bi morali vključevati izdelke za ognjemete, pirotehnične izdelke za odrska prizorišča in pirotehnične izdelke za tehnične namene, na primer plinske generatorje, ki se uporabljajo v zračnih blazinah ali zategovalnikih varnostnih pasov.

(6) Ta direktiva se ne bi smela uporabljati za pirotehnične izdelke, za katere se uporabljajo Direktiva Sveta 96/98/ES z dne 20. decembra 1996 o pomorski opremi ⁽⁵⁾ in v njej navedene zadevne mednarodne konvencije.

(7) Da se zagotovi ustrezno visoka raven zaščite, bi bilo treba pirotehnične izdelke razvrstiti zlasti glede na raven nevarnosti ter glede na vrsto uporabe, namen ali raven hrupa.

(8) V skladu z načeli iz Resolucije Sveta z dne 7. maja 1985 o novem pristopu do tehničnega usklajevanja in standardov ⁽⁶⁾ bi moral biti pirotehnični izdelek skladen s to direktivo, ko se ta izdelek prvič daje v promet na trgu

⁽¹⁾ UL C 195, 18.8.2006, str. 7.

⁽²⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 30. novembra 2006 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in Sklep Sveta z dne 16. aprila 2007.

⁽³⁾ UL L 121, 15.5.1993, str. 20. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 1882/2003 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 284, 31.10.2003, str. 1).

⁽⁴⁾ UL L 10, 14.1.1997, str. 13. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2003/105/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 345, 31.12.2003, str. 97).

⁽⁵⁾ UL L 46, 17.2.1997, str. 25. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2002/84/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 324, 29.11.2002, str. 53).

⁽⁶⁾ UL C 136, 4.6.1985, str. 1.

- Skupnosti. Ob upoštevanju verskih, kulturnih in tradicionalnih praznikov v državah članicah se izdelki za ognjemete, ki jih proizvajalec izdelava za lastno uporabo, ne obravnavajo, kot da so bili dani v promet, če države članice dovolijo njihovo uporabo na svojem ozemlju, zato ni potrebno, da so skladni s to direktivo.
- (9) Glede na nevarnosti, ki so sestavni del uporabe pirotehničnih izdelkov, je primerno določiti najnižje dovoljene starosti za njihovo prodajo potrošnikom in njihovo uporabo ter zagotoviti, da njihove oznake navajajo zadostne in ustrezne podatke o varni uporabi, da se zaščitijo zdravlje, varnost ljudi in okolje. Treba bi bilo oblikovati določbe za nekatere pirotehnične izdelke, ki bodo na voljo le pooblaščenim strokovnjakom s potrebnim znanjem, spretnostmi in izkušnjami. V zvezi s pirotehničnimi izdelki za vozila bi morale zahteve za označevanje upoštevati trenutno prakso in dejstvo, da se ti izdelki dobavljajo izključno profesionalnim uporabnikom.
- (10) Uporaba pirotehničnih izdelkov in zlasti uporaba izdelkov za ognjemete je predmet izrazito različnih kulturnih običajev in navad v zadevnih državah članicah. Zato je nujno omogočiti državam članicam, da sprejmejo nacionalne ukrepe za omejevanje uporabe ali prodaje nekaterih kategorij izdelkov za ognjemete širši javnosti iz razlogov javne varnosti ali varnostnih razlogov.
- (11) Ustrezno je določiti bistvene varnostne zahteve za pirotehnične izdelke, da se zaščitijo potrošnike in preprečijo nesreče.
- (12) Odgovornost za zagotavljanje usklajenosti pirotehničnih izdelkov s to direktivo in zlasti z bistvenimi varnostnimi zahtevami bi moral imeti proizvajalec. Če proizvajalec nima sedeža v Skupnosti, bi morala fizična ali pravna oseba, ki uvaža pirotehnični izdelek v Skupnost, zagotoviti, da proizvajalec izpolni vse obveznosti na podlagi te direktive, ali prevzeti vse obveznosti proizvajalca.
- (13) Če so bistvene varnostne zahteve izpolnjene, države članice ne bi smele prepovedati, omejiti ali ovirati prostega pretoka pirotehničnih izdelkov. Ta direktiva bi se morala uporabljati brez poseganja v nacionalno zakonodajo o izdajanju dovoljenj proizvajalcem, distributerjem in uvoznikom v državah članicah.
- (14) Da se olajša proces dokazovanja skladnosti z bistvenimi varnostnimi zahtevami, se v zvezi z načrtovanjem, proizvodnjo in preskušanjem pirotehničnih izdelkov razvijajo usklajeni standardi.
- (15) Evropske usklajene standarde pripravljajo, sprejemajo in spreminjajo Evropski odbor za standardizacijo (CEN), Odbor za elektrotehnično standardizacijo (CENELEC) in Evropski inštitut za telekomunikacijske standarde (ETSI). Te organizacije imajo pristojnosti za sprejemanje usklajenih standardov, ki jih pripravljajo v skladu s splošnimi smernicami za sodelovanje med seboj in Evropsko komisijo ter Evropskim združenjem za prosto trgovino⁽¹⁾, kakor tudi s postopkom, določenim v Direktivi 98/34/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. junija 1998 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih standardov in tehničnih predpisov o storitvah informacijske družbe⁽²⁾. V zvezi s pirotehničnimi izdelki za vozila bi bilo treba upoštevati mednarodno usmeritev evropskih proizvajalcev avtomobilske opreme in spoštovati ustrezne mednarodne standarde ISO.
- (16) V skladu z dokumentom „Novi pristop k tehničnemu usklajevanju in standardizaciji“ bi se za pirotehnične izdelke, izdelane ob upoštevanju usklajenih standardov, morale domnevati, da izpolnjujejo bistvene varnostne zahteve, določene s to direktivo.
- (17) Svet je v Sklepu 93/465/EGS z dne 22. julija 1993 o modulih za različne faze postopkov ugotavljanja skladnosti in o pravilih za pritrditvev in uporabo znaka skladnosti CE, ki so namenjeni uporabi v direktivah o tehnični uskladitvi⁽³⁾, uvedel usklajene načine uporabe postopkov za ugotavljanje skladnosti. Uporaba teh modulov pri pirotehničnih izdelkih bo omogočila določitev odgovornosti proizvajalcev in organov, vključenih v postopek ugotavljanja skladnosti, ob upoštevanju narave zadevnih pirotehničnih izdelkov.
- (18) Skupine pirotehničnih izdelkov, ki so si podobni po zgradbi, namenu in delovanju, bi morali priglašeni organi oceniti kot družine izdelkov.
- (19) Da se pirotehnični izdelki lahko dajo v promet, bi morali imeti oznako CE, ki označuje skladnost z določbami te direktive, da so lahko predmet prostega pretoka v Skupnosti.
- (20) V skladu z dokumentom „Novi pristop k tehničnemu usklajevanju in standardizaciji“ je potreben postopek z zaščitno klavzulo, ki bo omogočil spodbijanje ustreznosti pirotehničnih izdelkov ali napak. Zato bi morale države članice sprejeti vse ustrezne ukrepe za prepoved ali omejitev dajanja v promet izdelkov, ki nosijo oznako CE, ali za umik takšnih izdelkov iz prometa, če pri uporabi v predvidene namene ogrožajo zdravje in varnost potrošnikov.

⁽¹⁾ UL C 91, 16.4.2003, str. 7.

⁽²⁾ UL L 204, 21.7.1998, str. 37. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Aktom o pristopu iz leta 2003.

⁽³⁾ UL L 220, 30.8.1993, str. 23.

- (21) V zvezi z varnostjo pri prevozu so pravila glede prevoza pirotehničnih izdelkov zajeta z mednarodnimi konvencijami in sporazumi, vključno s priporočili Združenih narodov o prevozu nevarnih snovi.
- (22) Države članice bi morale določiti pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve določb nacionalne zakonodaje, sprejete v skladu s to direktivo, in zagotoviti, da se ta pravila izvajajo. Kazni bi morale biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.
- (23) Dobava varnih izdelkov je v interesu proizvajalcev in uvoznikov, saj se ti tako izognejo plačilu odškodnine zaradi izdelkov z napako, ki bi lahko povzročili škodo posameznikom in na zasebni lastnini. Ob upoštevanju slednjega Direktiva Sveta 85/374/EGS z dne 25. julija 1985 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic v zvezi z odgovornostjo za proizvode z napako⁽¹⁾ dopolnjuje to direktivo, saj ta direktiva uvaja objektivno odgovornost proizvajalcev in uvoznikov ter zagotavlja ustrezno raven varstva potrošnikov. Ta direktiva prav tako predvideva, da so priglašeni organi ustrezno zavarovani glede svojih strokovnih dejavnosti, razen če njihove odgovornosti ne prevzame država v skladu z nacionalno zakonodajo ali je za preskuse neposredno odgovorna sama država članica.
- (24) Bistveno je določiti prehodno obdobje, da se omogoči postopno prilagajanje nacionalne zakonodaje na posebnih področjih. Proizvajalcem in uvoznikom je treba dati čas za uveljavljanje pravic iz nacionalnih predpisov, ki so veljali pred začetkom veljavnosti te direktive, da bodo na primer lahko prodali zaloge narejenih izdelkov. Poleg tega bi posebno prehodno obdobje za uporabo te direktive omogočilo dodaten čas za sprejetje usklajenih standardov in zagotovilo pospešeno izvajanje te direktive, s čimer bi povečali varstvo potrošnikov.
- (25) Ker države članice ciljev te direktive ne morejo v zadostni meri doseči same in se zato lahko bolje dosežejo na ravni Skupnosti, lahko Skupnost sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno, da se dosežejo ti cilji.
- (26) Ukrepi, ki so potrebni za izvajanje te direktive, se sprejmejo v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil⁽²⁾.
- (27) Komisijo bi bilo treba zlasti pooblastiti za sprejemanje ukrepov Skupnosti v zvezi s priporočili Združenih narodov, zahtevami za označevanje pirotehničnih izdelkov ter prilaganjem prilog II in III tehničnemu napredku, kar zadeva varnostne zahteve in postopke ugotavljanja skladnosti. Ker so ti ukrepi splošne narave in spreminjajo nebitvene določbe te direktive ali dopolnjujejo to direktivo z novimi nebitvenimi določbami, jih je treba sprejeti v skladu z regulativnim postopkom s pregledom, določenim v členu 5a Sklepa 1999/468/ES.
- (28) V skladu s točko 34 Medinstitucionalnega sporazuma o boljši pripravi zakonodaje⁽³⁾ se države članice spodbujajo, da za svoje potrebe in v interesu Skupnosti izdelajo in objavijo lastne tabele, ki naj, kolikor nazorno je to mogoče, prikažejo korelacijo med to direktivo in ukrepi za prenos –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Cilji in področje uporabe

1. Ta direktiva določa pravila, da bi se dosegel prost pretok pirotehničnih izdelkov na notranjem trgu, hkrati pa zagotavlja visoko raven zaščite zdravja ljudi in javne varnosti ter varnost in varstvo potrošnikov, kakor tudi upošteva pomembne vidike varstva okolja.
2. Ta direktiva določa bistvene varnostne zahteve, ki jih morajo izpolnjevati pirotehnični izdelki, da bi se lahko dali v promet.
3. Ta direktiva se uporablja za pirotehnične izdelke, kakor so opredeljeni v členu 2(1) do (5).
4. Ta direktiva se ne uporablja za:
 - (a) pirotehnične izdelke za nekomercialno uporabo, ki jih v skladu z nacionalno zakonodajo uporabljajo oborožene sile, policija ali gasilske enote;
 - (b) opremo, ki spada v področje uporabe Direktive 96/98/ES;
 - (c) pirotehnične izdelke, ki so namenjeni za uporabo v letalsko-vesoljski industriji;
 - (d) udarne kapice, namenjene posebej za igrače, ki spadajo v področje uporabe Direktive Sveta 88/378/EGS z dne 3. maja 1988 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z varnostjo igrač⁽⁴⁾;

⁽¹⁾ UL L 210, 7.8.1985, str. 29. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Direktivo 1999/34/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 141, 4.6.1999, str. 20).

⁽²⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23. Sklep, kakor je bil spremenjen s Sklepom 2006/512/ES (UL L 200, 22.7.2006, str. 11).

⁽³⁾ UL C 321, 31.12.2003, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 187, 16.7.1988, str. 1.

- (e) eksplozive, ki spadajo v področje uporabe Direktive 93/15/EGS;
- (f) streliva, v smislu projektilov, pogonskih nabojev in vadbenega streliva, ki se uporabljajo v prenosnem, drugem strelnem in artilerijskem orožju.

pirotehničnih izdelkov kategorije P2 na svojem ozemlju, kakor je določeno v členu 3.

Člen 2

Opredelitve pojmov

V tej direktivi:

1. „pirotehnični izdelek“ pomeni vsak izdelek, ki vsebuje eksplozivne snovi ali eksplozivno mešanico snovi, ki proizvajajo toploto, svetlobo, zvok, plin ali dim, ali kombinacijo takšnih učinkov s samostojnimi eksotermnimi kemičnimi reakcijami;
2. „dajanje v promet“ pomeni prvo ponujanje posameznega izdelka na trgu Skupnosti, v namene distribucije in/ali uporabe, za plačilo ali brezplačno. Izdelki za ognjemete, ki jih proizvajalec izdelava za lastno uporabo in za katere je država članica dovolila uporabo na svojem ozemlju, se ne obravnavajo, kot da so bili dani v promet;
3. „izdelek za ognjemet“ pomeni pirotehnični izdelek, namenjen za zabavo;
4. „pirotehnični izdelki za odrska prizorišča“ pomenijo pirotehnične izdelke, namenjene za uporabo na odrih v zaprtih prostorih ali na prostem, vključno s filmsko in televizijsko produkcijo ali podobno uporabo;
5. „pirotehničen izdelek za vozila“ pomeni sestavni del varnostnih naprav v vozilih, ki vsebuje pirotehnične snovi in se uporablja za aktiviranje teh ali drugih naprav;
6. „proizvajalec“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki oblikuje in/ali izdelava pirotehnični izdelek ali ki je tak izdelek dala oblikovati in izdelati za dajanje v promet pod lastnim imenom ali blagovno znamko;
7. „uvoznik“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo s sedežem v Skupnosti, ki je pirotehnični izdelek s poreklom iz tretje države prvič ponudila na trgu Skupnosti v okviru svojega poslovanja;
8. „distributer“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo v dobavni verigi, ki pirotehnični izdelek ponuja na trgu v okviru svojega poslovanja;
9. „usklajeni standard“ pomeni evropski standard, ki ga je sprejel evropski organ za standardizacijo na podlagi pooblastila Komisije v skladu s postopki, ki jih določa Direktiva 98/34/ES in s katero skladnost ni obvezna;
10. „oseba s strokovnim znanjem“ pomeni osebo, ki so jo države članice pooblastile za ravnanje z in/ali uporabo izdelkov za ognjemet kategorije 4, pirotehničnih izdelkov za odrska prizorišča kategorije T2 in/ali drugih

Člen 3

Razvrstitev

1. Pirotehnične izdelke razvrsti proizvajalec glede na vrsto uporabe ali namen in raven nevarnosti, tudi glede na raven hrupa. Priglašeni organi iz člena 10 potrdijo razvrstitev kot del postopka ugotavljanja skladnosti v skladu s členom 9.

Razvrstitev je naslednja:

(a) Izdelki za ognjemete

kategorija 1: izdelki za ognjemete, ki predstavljajo zelo majhno nevarnost, povzročajo zanemarljivo raven hrupa in so namenjeni uporabi v zaprtih območjih, vključno z izdelki za ognjemete, ki so namenjeni uporabi v stanovanjskih zgradbah;

kategorija 2: izdelki za ognjemete, ki predstavljajo majhno nevarnost in povzročajo nizko raven hrupa ter so namenjeni uporabi na omejenih območjih na prostem;

kategorija 3: izdelki za ognjemete, ki predstavljajo srednjo veliko nevarnost in so namenjeni uporabi na prostem, na velikih odprtih območjih in katerih raven hrupa ni škodljiva za zdravje ljudi;

kategorija 4: izdelki za ognjemet, ki predstavljajo veliko nevarnost in so namenjeni za uporabo le osebam s strokovnim znanjem (splošno znani kot „izdelek za ognjemet za poklicno uporabo“) in katerih raven hrupa ni škodljiva za zdravje ljudi.

(b) Pirotehnični izdelki za odrska prizorišča

kategorija T1: pirotehnični izdelki za uporabo na odru, ki predstavljajo majhno nevarnost;

kategorija T2: pirotehnični izdelki za uporabo na odru, ki so namenjeni za uporabo samo osebam s strokovnim znanjem.

(c) Drugi pirotehnični izdelki

kategorija P1: pirotehnični izdelki, razen izdelkov za ognjemete, in pirotehnični izdelki za odrska prizorišča, ki predstavljajo majhno nevarnost;

kategorija P2: pirotehnični izdelki, razen izdelkov za ognjemete, in pirotehnični izdelki za odrska prizorišča, ki so namenjeni za ravnanje ali uporabo samo osebam s strokovnim znanjem.

2. Države članice obvestijo Komisijo o postopkih, s katerimi določajo in pooblaščajo osebe s strokovnim znanjem.

Člen 4

Obveznosti proizvajalca, uvoznika in distributerja

1. Proizvajalci zagotovijo, da so pirotehnični izdelki, ponujeni na trgu, skladni z bistvenimi varnostnimi zahtevami iz Priloge I.
2. Če proizvajalec ni ustanovljen v Skupnosti, mora uvoznik pirotehničnega izdelka zagotoviti, da je proizvajalec izpolnil vse obveznosti, ki mu jih nalaga ta direktiva, ali te obveznosti prevzeti sam.

Za te obveznosti je lahko uvoznik odgovoren organom in telesom Skupnosti.

3. Distributerji ravnajo z ustrežno skrbnostjo v skladu z veljavno zakonodajo Skupnosti. Preverijo zlasti, da ima pirotehnični izdelek zahtevane oznake skladnosti in da mu je priložena potrebna dokumentacija.

4. Proizvajalci pirotehničnih izdelkov:

- (a) predložijo pirotehnični izdelek priglasenemu organu iz člena 10, ki bo opravil ugotavljanje skladnosti v skladu s členom 9; in
- (b) namestijo oznako CE in oznako pirotehničnega izdelka v skladu s členom 11 in členoma 12 ali 13.

Člen 5

Dajanje v promet

1. Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe za zagotovitev, da se pirotehnični izdelki lahko dajo v promet le, če so skladni z zahtevami te direktive, nosijo oznako CE in izpolnjujejo obveznosti glede ugotavljanja skladnosti.
2. Države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da pirotehnični izdelki ne nosijo oznake CE neupravičeno.

Člen 6

Prost pretok

1. Države članice ne prepovedujejo, omejujejo ali ovirajo dajanja v promet pirotehničnih izdelkov, ki so skladni z zahtevami te direktive.
2. Določbe te direktive ne izključujejo ukrepov držav članic glede prepovedi ali omejitve posesti, uporabe in/ali prodaje izdelkov za ognjemete kategorij 2 in 3, pirotehničnih izdelkov za odrska prizorišča in drugih pirotehničnih izdelkov širši javnosti, torej ukrepov, ki so upravičeni na podlagi javnega reda in miru, javne varnosti ali varstva okolja.

3. Na sejnih, razstavah in prikazih za trženje pirotehničnih izdelkov države članice ne preprečijo prikazovanja in uporabe pirotehničnih izdelkov, ki niso v skladu z določbami te direktive, če viden znak jasno kaže ime in datum zadevnega sejma, razstave ali prikaza in neskladnost in nerazpoložljivost teh izdelkov za prodajo, dokler jih proizvajalec, če je ustanovljen v Skupnosti, ustrezno ne uskladi, ali pa to stori uvoznik. Med takimi dogodki je treba sprejeti ustrezne varnostne ukrepe v skladu z zahtevami, ki jih določi pristojni organ zadevne države članice.

4. Države članice ne preprečujejo prostega pretoka in uporabe pirotehničnih izdelkov, izdelanih za raziskovalne, razvojne in testne namene, ki niso v skladu z določbami te direktive, če viden znak jasno kaže na njihovo neskladnost in da niso razpoložljivi razen za raziskovalne, razvojne in testne namene.

Člen 7

Starostne omejitve

1. Pirotehnični izdelki se ne prodajajo ali kako drugače dajejo na voljo potrošnikom, ki so mlajši od:

(a) za izdelke za ognjemete

kategorija 1: 12 let

kategorija 2: 16 let

kategorija 3: 18 let

(b) za druge pirotehnične izdelke in pirotehnične izdelke za odrska prizorišča

kategoriji T1 in P1: 18 let

2. Države članice lahko zvišajo najnižje dovoljene starosti iz odstavka 1, če je to upravičeno na podlagi javnega reda in miru ali javne varnosti. Države članice lahko tudi znižajo najnižje dovoljene starosti za osebe, ki so poklicno usposobljene ali se poklicno usposabljaajo.

3. Proizvajalci, uvozniki in distributerji ne prodajajo ali kako drugače dajejo na voljo naslednjih pirotehničnih izdelkov, razen osebam s strokovnim znanjem:

(a) izdelkov za ognjemete kategorije 4;

(b) pirotehničnih izdelkov kategorije P2 in pirotehničnih izdelkov za odrska prizorišča kategorije T2.

Člen 8

Usklajeni standardi

1. Komisija lahko, v skladu s postopki, določenimi v Direktivi 98/34/ES, zahteva, da evropski organi za standardizacijo

pripravijo ali prilagodijo evropske standarde v podporo tej direktivi ali pristojne mednarodne organe spodbuja, da pripravijo ali prilagodijo mednarodne standarde.

2. Komisija v *Uradnem listu Evropske unije* objavi sklicevanja na te usklajene standarde.

3. Države članice zagotovijo, da se usklajeni standardi, objavljeni v *Uradnem listu Evropske unije*, priznajo in sprejmejo. Države članice obravnavajo pirotehnične izdelke, ki spadajo v področje uporabe te direktive in so v skladu z zadevnimi nacionalnimi standardi, ki prenašajo usklajene standarde, objavljene v *Uradnem listu Evropske unije*, kot skladne z bistvenimi varnostnimi zahtevami iz Priloge I. Države članice objavijo sklicevanja na nacionalne standarde, ki prenašajo usklajene standarde.

Države članice objavijo sklicne številke teh prenosov, ko sprejmejo prenos usklajenih standardov na nacionalno raven.

4. Če država članica ali Komisija meni, da usklajeni standardi iz odstavka 2 tega člena v celoti ne izpolnjujejo bistvenih zahtev iz Priloge I, Komisija ali zadevna država članica predloži zadevo stalnemu odboru, ustanovljenemu z Direktivo 98/34/ES, in navede razloge. Stalni odbor izda mnenje v šestih mesecih po takšni predložitvi zadeve. Glede na mnenje stalnega odbora Komisija obvesti države članice o ukrepih, ki jih je treba sprejeti v zvezi z usklajenimi standardi in objavo iz odstavka 2.

Člen 9

Postopki ugotavljanja skladnosti

Za ugotavljanje skladnosti pirotehničnih izdelkov proizvajalec uporabi enega od naslednjih postopkov:

- (a) postopek tipskega preskusa ES (modul B), iz Priloge II, oddelka 1, in, po izbiri proizvajalca, ali:
 - (i) postopek skladnosti s tipom (modul C), iz Priloge II, oddelka 2;
 - (ii) postopek zagotavljanja kakovosti proizvodnje (modul D), iz Priloge II, oddelka 3; ali
 - (iii) postopek zagotavljanja kakovosti proizvoda (modul E), iz Priloge II, oddelka 4;
- (b) postopek preverjanja enote (modul G) iz Priloge II, oddelka 5; ali
- (c) postopek popolnega zagotavljanja kakovosti izdelkov (modul H) iz Priloge II, oddelka 6, v kolikor se nanaša na izdelke za ognjemet kategorije 4.

Člen 10

Priglašeni organi

1. Države članice obvestijo Komisijo in druge države članice o organih, ki so jih imenovale za opravljanje postopkov ugotavljanja skladnosti iz člena 9, skupaj s posebnimi nalogami, za opravljanje katerih so bili imenovani ti organi, in identifikacijskimi številkami, ki jim jih je vnaprej dodelila Komisija.

2. Komisija na svoji spletni strani objavi seznam priglašeni organov in njihovih identifikacijskih števil ter nalog, za katere so bili priglašeni. Komisija zagotovi, da se ta seznam dopolnjuje z najnovejšimi podatki.

3. Države članice uporabljajo minimalna merila, določena v Prilogi III, za ocenjevanje organov, ki jih je treba prigrasiti Komisiji. Za organe, ki izpolnjujejo ocenjevalna merila, določena z usklajenimi standardi, ki zadevajo prigrasene organe, se šteje, da izpolnjujejo zadevna minimalna merila.

4. Država članica, ki je Komisiji prigrasila določen organ, umakne prigrasitev, če ugotovi, da organ ne izpolnjuje več minimalnih meril iz odstavka 3. O tem nemudoma obvesti druge države članice in Komisijo.

5. Če je bila prigrasitev umaknjena, potrdila o skladnosti in priloženi dokumenti, ki jih je zagotovil zadevni organ, ostanejo veljavni, razen če je ugotovljeno, da sta neposredno ogrožena zdravje in varnost.

6. Komisija na svoji spletni strani objavi, da je bila zadevnemu organu umaknjena prigrasitev.

Člen 11

Obvezna namestitev oznake CE

1. Po uspešnem zaključku ugotavljanja skladnosti v skladu s členom 9, proizvajalci vidno, čitljivo in neizbrisno namestijo oznako CE na same pirotehnične izdelke ali, če to ni mogoče, na pritrjeno identifikacijsko tablico ali na embalažo. Identifikacijska tablica mora biti narejena tako, da je ni mogoče ponovno uporabiti.

Vzorec, ki se uporablja za oznako CE, je v skladu s Sklepom 93/465/EGS.

2. Na pirotehnični izdelek se ne namesti nobena oznaka ali napis, ki lahko zmede tretje osebe glede pomena in oblike oznake CE. Na pirotehnične izdelke se lahko pritrudi katera koli druga oznaka, če ne ovira vidljivosti in čitljivosti oznake CE.

3. Če so pirotehnični izdelki predmet drugih pravnih aktov Skupnosti, ki vključujejo druge vidike in predpisujejo namestitev oznake CE, kaže ta oznaka, da se predvideva skladnost zgoraj navedenih izdelkov tudi z določbami drugih pravnih aktov, ki se uporabljajo zanje.

Člen 12

Označevanje izdelkov, ki niso pirotehnični izdelki za vozila

1. Proizvajalci zagotovijo, da so pirotehnični izdelki, ki niso pirotehnični izdelki za vozila, ustrezno vidno, čitljivo in neizbrisljivo označeni v uradnem jeziku/uradnih jezikih države članice, v kateri se izdelek prodaja potrošnikom.

2. Označevanje pirotehničnih izdelkov vključuje vsaj ime in naslov proizvajalca ali, če proizvajalec ni ustanovljen v Skupnosti, ime proizvajalca ter ime in naslov uvoznika, ime in vrsto izdelka, najnižje dovoljene starosti iz člena 7(1) in (2), zadevne kategorije in navodila za uporabo, leto proizvodnje izdelkov za ognjemete kategorij 3 in 4 in, če je primerno, minimalno varnostno razdaljo. Označevanje vključuje enakovredno neto količino (NEQ) aktivne eksplozivne snovi.

3. Poleg tega izdelki za ognjemete vsebujejo vsaj naslednje informacije:

kategorija 1: če je primerno: „le za uporabo na prostem“ in najmanjšo varnostno razdaljo;

kategorija 2: „le za uporabo na prostem“ in, če je primerno, najmanjšo varnostno razdaljo/najmanjše varnostne razdalje;

kategorija 3: „le za uporabo na prostem“ in najmanjšo varnostno razdaljo/najmanjše varnostne razdalje;

kategorija 4: „le za osebe s strokovnim znanjem“ in najmanjšo varnostno razdaljo/najmanjše varnostne razdalje.

4. Poleg tega pirotehnični izdelki za odrska prizorišča vsebujejo vsaj naslednje informacije:

kategorija T1: če je primerno: „le za uporabo na prostem“ in najmanjšo varnostno razdaljo;

kategorija T2: „le za osebe s strokovnim znanjem“ in najmanjšo varnostno razdaljo/najmanjše varnostne razdalje.

5. Če na pirotehničnem izdelku ni dovolj prostora za zahteve označevanja iz odstavkov 2 do 4, se informacija navede na najmanjšem kosu embalaže.

6. Določbe tega člena se ne uporabljajo za pirotehnične izdelke, razstavljene na sejnih, razstavah in predstavitev za namene trženja pirotehničnih izdelkov v skladu s členom 6(3), ali izdelane za namen raziskovanja, razvoja ali preizkušanja v skladu s členom 6(4).

Člen 13

Označevanje pirotehničnih izdelkov za vozila

1. Pri označevanju pirotehničnih izdelkov za vozila se navede ime proizvajalca ali, če proizvajalec ni ustanovljen v Skupnosti, ime uvoznika, ime in vrsta izdelka in varnostna navodila.

2. Če na izdelku ni dovolj prostora za izpolnitev zahteve glede označevanja iz odstavka 1, se podatki navedejo na embalaži.

3. V skladu s Prilogo k Direktivi Komisije 2001/58/ES z dne 27. julija 2001 o drugi spremembi Direktive 91/155/EGS ⁽¹⁾ se profesionalnemu uporabniku dostavi izpolnjen varnostni list v jeziku, ki ga je uporabnik zahteval.

Varnostni list se lahko dostavi v papirnati ali elektronski obliki, če ima naslovnik ustrezna sredstva, ki mu omogočajo dostop do varnostnega lista v taki obliki.

Člen 14

Nadzor na trgu

1. Države članice sprejmejo vse ustrezne ukrepe, da zagotovijo, da se lahko pirotehnični izdelki dajo v promet le, ko ustrezno skladiščeni in uporabljeni za predviden namen ne ogrožajo zdravja in varnosti ljudi.

2. Države članice izvajajo redne preglede pirotehničnih izdelkov ob vstopu na ozemlje Skupnosti in tudi na krajih skladiščenja in proizvodnje.

3. Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se pri prenašanju pirotehničnih izdelkov na ozemlju Skupnosti izpolnjujejo vse zahteve te direktive glede varnosti, javne varnosti in zaščite.

4. Države članice organizirajo in izvajajo ustrezen nadzor izdelkov, ki so bili dani v promet, ob upoštevanju domneve o skladnosti izdelkov z oznako CE.

5. Države članice vsako leto obvestijo Komisijo o svojih dejavnostih tržnega nadzora.

6. Če država članica potrdi, da lahko pirotehnični izdelek z oznako CE, ki ima izjavo ES o skladnosti in se uporablja v skladu s predvidenim namenom, ogrozi zdravje in varnost ljudi, sprejme vse ustrezne začasne ukrepe za umik takšnega izdelka iz prometa, preprečitev dajanja v promet ali omejitev prostega pretoka tega izdelka. Država članica o tem obvesti Komisijo in druge države članice.

7. Komisija na svoji spletni strani objavi imena izdelkov, ki so bili v skladu z odstavkom 6 umaknjeni, prepovedani ali za njihovo dajanje v promet velja omejitev.

⁽¹⁾ UL L 212, 7.8.2001, str. 24.

Člen 15

Hitro obveščanje o izdelkih, ki predstavljajo resno tveganje

Če ima država članica zadostne razloge za domnevo, da pirotehnični izdelek predstavlja resno tveganje za zdravje in/ali varnost ljudi v Skupnosti, o tem obvesti Komisijo in druge države članice ter ga ustrezno oceni. Komisijo in druge države članice obvesti o ozadju in rezultatih ocene.

Člen 16

Zaščitna klavzula

1. Če se država članica ne strinja z začasnimi ukrepi, ki jih je druga država članica sprejela na podlagi člena 14(6), ali če Komisija meni, da so taki ukrepi v nasprotju z zakonodajo Skupnosti, se Komisija nemudoma posvetuje z vsemi zadevnimi stranmi, oceni ukrepe in zavzame stališče do tega, ali so ukrepi upravičeni ali ne. Komisija uradno obvesti države članice o svojem stališču in o tem obvesti zainteresirane strani.

Če Komisija meni, da so nacionalni ukrepi upravičeni, druga država članica sprejme potrebne ukrepe, da zagotovi umik nevarnega izdelka z nacionalnega trga in o tem obvesti Komisijo.

Če Komisija meni, da nacionalni ukrepi niso upravičeni, jih zadevna država članica preklicuje.

2. Če začasni ukrepi iz odstavka 1 temeljijo na pomanjkljivostih usklajenih standardov, predloži Komisija zadevo Stalnemu odboru, ustanovljenemu z Direktivo 98/34/ES, če država članica, ki je sprejela te ukrepe, vztraja na svojem stališču in Komisija ali ta država članica sproži postopek iz člena 8.

3. Če pirotehnični izdelek ni usklajen, vendar nosi oznako CE, sprejme pristojna država članica ustrezne ukrepe proti tistim, ki so namestili oznako, in o tem obvesti Komisijo. Komisija obvesti ostale države članice.

Člen 17

Ukrepi za zavrnitev ali omejitev

1. Vsak ukrep, sprejet v skladu s to direktivo

- (a) za prepoved ali omejitev dajanja izdelka v promet; ali
- (b) za umik izdelka iz prometa,

se utemelji z natančnimi razlogi. O takšnem ukrepu se nemudoma uradno obvesti zadevno stran, ki se jo istočasno obvesti o pravnih sredstvih, ki so ji na voljo v skladu z nacionalno zakonodajo zadevne države članice, in o rokih, ki veljajo za ta sredstva.

2. V primeru ukrepa iz odstavka 1 ima zadevna stran priložnost, da vnaprej predstavi svoje stališče, razen če tako posvetovanje ni mogoče zaradi nujnosti sprejetja ukrepa, zlasti če je ta upravičen na podlagi zahtev o javnem zdravju ali varnostnih zahtev.

Člen 18

Ukrepi za izvajanje

1. V skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 19(2) se sprejmejo naslednji ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te direktive, med drugim z njenimi dopolnitvami z dodajanjem novih nebitvenih določb:

- (a) prilagoditve, potrebne za upoštevanje vseh prihodnjih sprememb priporočil Združenih narodov;
- (b) prilagoditve prilog II in III tehničnemu napredku;
- (c) prilagoditve zahtev za označevanje iz členov 12 in 13.

2. V skladu z regulativnim postopkom iz člena 19(3) se sprejmejo naslednji ukrepi:

- (a) sestava sistema za sledenje, vključno z registracijsko številko in registrom na ravni EU, zaradi identificiranja različnih vrst pirotehničnih izdelkov in njihovih proizvajalcev;
- (b) opredelitev skupnih meril za redno zbiranje in posodabljanje podatkov o nesrečah, povezanih s pirotehničnimi izdelki.

Člen 19

Odbor

1. Komisiji pomaga odbor.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člen 5a(1) do (4) in člen 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

Rok iz člena 5(6) Sklepa 1999/468/ES je tri mesece.

Člen 20

Kazni

Države članice določijo pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve določb nacionalne zakonodaje, sprejete v skladu s to direktivo, in zagotovijo njihovo izvajanje. Kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

Države članice sprejmejo tudi potrebne ukrepe, ki jim omogočajo zadržanje pošiljke pirotehničnih izdelkov, ki niso v skladu s to direktivo.

Člen 21

Prenos

1. Države članice do 4. januarja 2010 sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo. Komisiji takoj sporočijo besedila teh predpisov.

2. Države članice uporabljajo navedene predpise od 4. julija 2010 za izdelke za ognjemete kategorij 1, 2 in 3 in od 4. julija 2013 za druge pirotehnične izdelke, za izdelke za ognjemete kategorije 4 in za pirotehnične izdelke za odrska prizorišča.

3. Ko države članice sprejmejo navedene predpise, se v njih sklicujejo na to direktivo ali sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Države članice določijo način sklicevanja.

4. Države članice sporočijo Komisiji vsebino besedila glavnih določb predpisov nacionalne zakonodaje, ki jih sprejmejo na področju, ki ga ureja ta direktiva.

5. Nacionalna dovoljenja, izdana pred ustreznim datumom iz odstavka 2, še naprej veljajo na ozemlju države članice, ki je

izdala dovoljenje, do datuma prenehanja veljavnosti ali 10 let po začetku veljavnosti te direktive, če je to krajše.

6. Z odstopanjem od odstavka 5 veljajo nacionalna dovoljenja za pirotehnične izdelke za vozila, izdana pred ustreznim datumom iz odstavka 2, do prenehanja njihove veljavnosti.

Člen 22

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 23

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 23. maja 2007

Za Evropski parlament

Predsednik

H.-G. PÖTTERING

Za Svet

Predsednik

G. GLOSER

PRILOGA I

Bistvene varnostne zahteve

1. Vsak pirotehnični izdelek mora doseči zmogljivost, ki jo je določil proizvajalec pri priglašenem organu, da se zagotovita največja varnost in zanesljivost.
2. Vsak pirotehnični izdelek mora biti zasnovan in izdelan tako, da ga je mogoče varno odstraniti z uporabo ustreznega postopka z najmanjšim vplivom na okolje.
3. Vsak pirotehnični izdelek mora delovati pravilno, ko se uporablja za predvideni namen.

Vsak pirotehnični izdelek je treba preskusiti v resničnih razmerah. Če to ni mogoče v laboratoriju, se morajo preskusi opraviti v okoliščinah, v katerih se bo pirotehnični izdelek uporabljal.

Naslednji podatki in lastnosti – če je to primerno – se morajo upoštevati ali preskusiti:

- (a) zasnova, sestava ter značilne lastnosti, vključno s podrobno kemično sestavo (masa in odstotek uporabljenih snovi) in dimenzijami;
- (b) fizikalna in kemijska stabilnost pirotehničnega izdelka v vseh običajnih, predvidljivih okoljskih pogojih;
- (c) občutljivost na običajno, predvidljivo ravnanje in prevoz;
- (d) skladnost vseh sestavin, kar zadeva njihovo kemijsko stabilnost;
- (e) odpornost pirotehničnega izdelka proti vlagi, če je namenjen uporabi v vlagi ali mokroti in če lahko vlaga neugodno vpliva na njegovo varnost in zanesljivost;
- (f) odpornost proti nizkim in visokim temperaturam, če je pirotehnični izdelek namenjen shranjevanju ali uporabi pri takšnih temperaturah in lahko ohlajanje ali segrevanje sestavnega dela ali pirotehničnega izdelka kot celote neugodno vpliva na njegovo varnost in zanesljivost;
- (g) varnostne lastnosti za preprečevanje nepravčasne ali nenamerne detonacije ali vžiga;
- (h) ustrezna navodila in, če je potrebno, oznake v zvezi z varnim ravnanjem, skladiščenjem, uporabo (vključno z varnostnimi razdaljami) in odlaganjem v uradnem jeziku ali jezikih sprejemne države članice;
- (i) sposobnost pirotehničnega izdelka, njegove embalaže ali drugih sestavnih delov, da se med skladiščenjem v skladu z običajnimi, predvidljivimi pogoji skladiščenja ne pokvari;
- (j) specifikacija vseh potrebnih naprav in pripomočkov ter navodila za uporabo za varno delovanje pirotehničnega izdelka.

Med prevozom in običajno uporabo morajo pirotehnični izdelki imeti pirotehnično sestavo, razen če je z navodili proizvajalca določeno drugače.

4. Pirotehnični izdelki ne smejo vsebovati:
 - (a) tržnih eksplozivnih sestavin, razen črnega praška ali snovi za bliskanje;
 - (b) vojaških eksplozivov.
5. Različne skupine pirotehničnih izdelkov morajo biti skladne vsaj z naslednjimi zahtevami:

A. Za izdelke za ognjemete

1. proizvajalec v skladu s členom 3 razdeli izdelke za ognjemete v različne kategorije, za katere je značilna neto vsebina eksploziva, varnostne razdalje, raven hrupa ali podobno. Kategorija mora biti jasno navedena na oznaki.
 - (a) Izdelki za ognjemete kategorije 1 morajo izpolnjevati naslednje pogoje:
 - (i) varnostna razdalja mora biti najmanj 1 m. Vendar je lahko, če je to ustrezno, varnostna razdalja manjša;
 - (ii) najvišja raven hrupa na točki varnostne razdalje ne sme presegati 120 dB (A, imp) ali enakovredne ravni hrupa, izmerjene z drugačno primerno metodo;

- (iii) v kategorijo 1 ne smejo biti vključene petarde, ognjemetne baterije, svetlobne petarde in ognjemetne svetlobne baterije;
 - (iv) metali v kategoriji 1 ne smejo vsebovati več kot 2,5 mg srebra za pokanje.
 - (b) Izdelki za ognjemetne kategorije 2 morajo izpolnjevati naslednje pogoje:
 - (i) varnostna razdalja mora biti najmanj 8 m. Vendar je lahko, če je to ustrezno, varnostna razdalja manjša;
 - (ii) najvišja raven hrupa na točki varnostne razdalje ne sme presegati 120 dB (A, imp) ali enakovredne ravni hrupa, izmerjene z drugačno primerno metodo.
 - (c) Izdelki za ognjemetne kategorije 3 morajo izpolnjevati naslednje pogoje:
 - (i) varnostna razdalja mora biti najmanj 15 m. Vendar je lahko, če je to ustrezno, varnostna razdalja manjša;
 - (ii) najvišja raven hrupa na točki varnostne razdalje ne sme presegati 120 dB (A, imp) ali enakovredne ravni hrupa, izmerjene z drugačno primerno metodo.
 - 2. Izdelki za ognjemetne lahko vsebujejo le sestavne materiale, ki čim bolj zmanjšajo tveganje za zdravje, lastnino in okolje zaradi odpadkov.
 - 3. Metoda vžiga mora biti jasno vidna ali mora biti navedena na oznaki ali v navodilih.
 - 4. Izdelki za ognjemetne se ne smejo premikati na napačen in nepredvidljiv način.
 - 5. Izdelki za ognjemetne kategorij 1, 2 in 3 morajo biti zaščiteni proti nenamernim vžigom z zaščitnim pokrovom, embalažo ali zgradbo izdelka. Izdelki za ognjemetne kategorije 4 morajo biti zaščiteni proti nepredvidenim vžigom z metodami, ki jih določi proizvajalec.
- B. Drugi pirotehnični izdelki**
- 1. Pirotehnični izdelki morajo biti zasnovani tako, da med običajno uporabo čim bolj zmanjšajo tveganje za zdravje, lastnino in okolje.
 - 2. Metoda vžiga mora biti jasno vidna ali mora biti navedena na oznaki ali v navodilih.
 - 3. Pirotehnični izdelek mora biti načrtovan tako, da čim bolj zmanjša tveganje za zdravje, lastnino in okolje zaradi odpadkov, ko se sproži nenamerno.
 - 4. Če je primerno, mora pirotehnični izdelek pravilno delovati do „datuma uporabe“, ki ga je določil proizvajalec.
- C. Vžigalne naprave**
- 1. Vžigalne naprave morajo biti sposobne zanesljivega vžiga in imeti zadostno zmožnost vžiga v vseh običajnih, predvidljivih pogojih uporabe.
 - 2. Vžigalne naprave morajo biti zaščitene proti elektrostatični razelektritvi v običajnih, predvidljivih pogojih shranjevanja in uporabe.
 - 3. Električne vžigalne naprave morajo biti zaščitene proti elektromagnetnim poljem v običajnih, predvidljivih pogojih shranjevanja in uporabe.
 - 4. Zaščitni ovoj vžigalnih vrvic mora imeti ustrezno mehansko trdnost in primerno varovati eksplozivno polnilo, če je izpostavljeno običajnim, predvidljivim mehanskim obremenitvam.
 - 5. Izdelek mora vsebovati navedbo parametrov za čas gorenja vžigalnih vrvic.
 - 6. Električne lastnosti (npr. električni tok, upor itd.) električnih vžigalnih naprav morajo biti navedene na izdelku.
 - 7. Žice električnih vžigalnih naprav morajo biti zadostno izolirane in zadosti mehansko trdne, vključno s trdnostjo povezave z vžigalno napravo, ob upoštevanju njihove načrtovane uporabe.
-

PRILOGA II

Postopki ugotavljanja skladnosti

1. MODUL B: **Tipski preskus ES**

1. V tem modulu je opisan tisti del postopka, s katerim priglašeni organ preveri in potrdi, da vzorec, reprezentativen za predvideno proizvodnjo, izpolnjuje ustrezne določbe Direktive 2007/23/ES (v nadaljevanju „te direktive“).

2. Vlogo za tipski preskus ES mora vložiti proizvajalec pri priglašenem organu, ki ga izbere sam.

Vloga mora vključevati:

- (a) ime in naslov proizvajalca;
- (b) pisno izjavo, da enaka vloga ni bila vložena pri nobenem drugem priglašenem organu;
- (c) tehnično dokumentacijo, kot je opisana v točki 3.

Prosilca mora dati priglašenemu organu na voljo vzorec, reprezentativen za predvideno proizvodnjo, v nadaljevanju imenovan „tip“. Če je treba, lahko priglašeni organ za izvedbo preskusnega programa zahteva nadaljnje vzorce.

3. Tehnična dokumentacija mora omogočiti ocenitev skladnosti izdelka z zahtevami te direktive. Če je to pomembno za takšno oceno, mora vključevati načrt, izdelavo in delovanje izdelka ter vsebovati, če je to pomembno za oceno:

- (a) splošen opis tipa;
- (b) predstudijo, skice izdelave in diagrame sestavnih delov, podsestavov, tokokrogov itd.;
- (c) opise in razlage, ki so potrebni za razumevanje skic, diagramov in delovanja izdelka;
- (d) seznam usklajenih standardov iz člena 8 te direktive, ki so uporabljeni v celoti ali deloma, in opis rešitev, sprejetih za izpolnitev bistvenih varnostnih zahtev te direktive, če usklajeni standardi iz člena 8 te direktive niso bili uporabljeni;
- (e) rezultate opravljenih projektnih izračunov, pregledov itd.;
- (f) poročila o preskusih.

4. Priglašeni organ mora:

- (a) pregledati tehnično dokumentacijo, preveriti, ali je bil tip izdelan v skladu s to dokumentacijo, ter identificirati elemente, ki so bili oblikovani v skladu z ustreznimi določbami usklajenih standardov iz člena 8 te direktive, in sestavne dele, ki so bili oblikovani brez uporabe ustreznih določb teh usklajenih standardov;
- (b) opravljati ali dati opravljati ustrezne preglede in potrebne preskuse, da preveri, ali rešitve, ki jih je sprejel proizvajalec, če usklajeni standardi iz člena 8 te direktive niso bili uporabljeni, izpolnjujejo bistvene varnostne zahteve te direktive;
- (c) opravljati ali dati opravljati ustrezne preglede in potrebne preskuse, da preveri, ali so, če se je proizvajalec odločil, da bo uporabil ustrezne usklajene standarde, ti bili uporabljeni;
- (d) se sporazumeti s prosilcem o kraju, v katerem se bodo opravljali pregledi in potrebni preskusi.

5. Če tip izpolnjuje ustrezne določbe te direktive, mora priglašeni organ izdati prosilcu certifikat tipskega preskusa ES. Certifikat mora vsebovati ime in naslov proizvajalca, rezultate pregleda in podatke, potrebne za identifikacijo odobrenega tipa.

Seznam ustreznih delov tehnične dokumentacije se mora priložiti certifikatu, priglašeni organ pa mora hraniti njegov izvod.

Če priglašeni organ zavrne izdajo tipskega certifikata, mora proizvajalcu navesti podrobne razloge za takšno zavrnitev.

Omogočiti je treba pritožbeni postopek.

6. Prošilec mora obvestiti priglašeni organ, ki ima tehnično dokumentacijo o certifikatu tipskega preskusa ES, o vseh spremembah odobrenega izdelka, za katere je potrebna dodatna odobritev, če bi takšne spremembe lahko vplivale na skladnost z bistvenimi zahtevami ali predpisanimi pogoji uporabe izdelka. Dodatna odobritev se mora izdati v obliki dodatka izvirnemu certifikatu tipskega preskusa ES.
7. Vsak priglašeni organ mora drugim priglašnim organom sporočiti ustrezne podatke o certifikatih tipskega preskusa ES ter izdanih ali umaknjenih certifikatih.
8. Drugi priglašeni organi lahko prejmejo izvode certifikatov tipskih preskusov ES in/ali katerih koli njihovih dodatkov. Priloge k certifikatom se morajo hraniti, da so na voljo drugim priglašnim organom.
9. Proizvajalec mora s tehnično dokumentacijo hraniti izvode certifikatov tipskega preskusa ES in katere koli njihove dodatke še vsaj deset let od zadnjega datuma izdelave zadevnega izdelka.

Če proizvajalec nima sedeža v Skupnosti, je za hranjenje tehnične dokumentacije odgovorna oseba, ki da izdelek v promet.

2. MODUL C : **Skladnost s tipom**

1. V tem modulu je opisan tisti del postopka, s katerim proizvajalec zagotovi in izjavi, da so zadevni pirotehnični izdelki skladni s tipom, ki je opisan v certifikatu tipskega preskusa ES, in izpolnjujejo zahteve te direktive, ki se uporabljajo zanje. Proizvajalec mora namestiti oznako CE na vsak pirotehnični izdelek in sestaviti pisno izjavo o skladnosti.
2. Proizvajalec mora sprejeti vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da proizvodni proces zagotavlja skladnost izdelka s tipom, kot je opisan v certifikatu tipskega preskusa ES, in z bistvenimi varnostnimi zahtevami te direktive.
3. Proizvajalec mora hraniti izvod izjave o skladnosti še vsaj deset let po zadnjem datumu izdelave zadevnega izdelka.

Če proizvajalec nima sedeža v Skupnosti, je za hranjenje tehnične dokumentacije odgovorna oseba, ki da izdelek v promet.

4. Priglašeni organ, ki ga je izbral proizvajalec, mora v ključnih časovnih razmikih opravljati ali dati opravljati preglede izdelka. Primeren vzorec končnih izdelkov, ki ga na kraju izdelave vzame priglašeni organ, mora biti pregledan in opravi se morajo ustrezni preskusi, opredeljeni v veljavnem usklajenem standardu iz člena 8 te direktive, ali enakovredni preskusi za pregled skladnosti izdelka z zahtevami te direktive. Če eden ali več vzorcev pregledanih izdelkov ne ustrezajo, mora priglašeni organ sprejeti ustrezne ukrepe.

V skladu z odgovornostjo priglašenega organa pritrdi proizvajalec identifikacijsko številko tega organa med procesom proizvodnje.

3. MODUL D: **Zagotavljanje kakovosti proizvodnje**

1. V tem modulu je opisan postopek, s katerim proizvajalec, ki izpolnjuje zahteve, določene v točki 2, zagotovi in izjavi, da so zadevni pirotehnični izdelki skladni s tipom, ki je opisan v certifikatu tipskega preskusa ES, in izpolnjujejo zahteve te direktive. Proizvajalec mora pritrčiti oznako CE na vsak pirotehnični izdelek in sestavi pisno izjavo o skladnosti. Oznako CE mora spremljati identifikacijska številka priglašenega organa, odgovornega za spremljanje iz točke 4.
2. Proizvajalec mora upravljati odobren sistem zagotavljanja kakovosti za proizvodnjo, končni pregled izdelka in preskušanje, kakor je določeno v točki 3. Zanj mora veljati spremljanje iz točke 4.

3. Sistem kakovosti

- 3.1 Proizvajalec mora vložiti pri priglašnem organu, ki ga sam izbere, vlogo za oceno svojega sistema kakovosti v zvezi z zadevnimi pirotehničnimi izdelki.

Vloga mora vključevati:

- (a) vse ustrezne informacije za predvideno kategorijo pirotehničnih izdelkov;
- (b) dokumente, ki se nanašajo na sistem kakovosti;
- (c) tehnično dokumentacijo odobrenega tipa in izvod certifikata tipskega preskusa ES.

- 3.2 Sistem kakovosti mora zagotoviti skladnost pirotehničnih izdelkov s tipom, ki je opisan v certifikatu tipskega preskusa ES, in z zahtevami te direktive, ki se uporabljajo zanje.

Vsi elementi, zahteve in določbe, ki jih je sprejel proizvajalec, morajo biti sistematično in metodično dokumentirani v obliki pisnih ukrepov, postopkov in navodil. Dokumenti sistema kakovosti morajo omogočati dosledno razlago programov, načrtov, priročnikov in zapiskov o kakovosti.

Še zlasti morajo vsebovati ustrezen opis:

- (a) ciljev kakovosti in organizacijske strukture, odgovornosti in pristojnosti vodstva glede kakovosti pirotehničnih izdelkov;
 - (b) sistemskih ukrepov, tehnik in postopkov v proizvodnji, nadzora in zagotavljanja kakovosti, ki bodo uporabljeni;
 - (c) pregledov in preskusov, ki bodo opravljeni pred proizvodnjo, med njo in po njej, ter pogostnost njihovega izvajanja;
 - (d) dokumentacije o kakovosti, kot so inšpekcijska poročila in podatki o preskusih, podatki o umerjanjih opreme in poročila o strokovni usposobljenosti osebja itd.;
 - (e) sredstev za spremljanje doseganja zahtevane kakovosti pirotehničnih izdelkov in učinkovitega delovanja sistema kakovosti.
- 3.3 Priglašeni organ mora oceniti sistem kakovosti, da odloči, ali izpolnjuje zahteve iz točke 3.2. Predvideti mora skladnost s temi zahtevami o sistemih kakovosti, ki veljajo za ustrezni usklajeni standard. Pregledovalna skupina mora imeti vsaj enega člana z izkušnjami pri presojanju ustrezne tehnologije izdelka. Postopek ocenjevanja mora vključevati inšpekcijski obisk proizvajalčevih prostorov.

Proizvajalca je treba obvestiti o primerno utemeljeni odločitvi o oceni. Vsebovati mora rezultate pregleda.

- 3.4 Proizvajalec se mora zavezati, da bo izpolnjeval obveznosti, ki izhajajo iz sistema kakovosti, kot je bil odobren, ter ga ohranjati na ustrezni in učinkoviti ravni.

Proizvajalec mora obveščati priglašeni organ, ki je odobril sistem kakovosti, o kakršni koli predlagani spremembi sistema kakovosti.

Priglašeni organ mora presoditi o predlaganih spremembah in odločiti, ali spremenjen sistem kakovosti še vedno izpolnjuje zahteve iz točke 3.2. in ali je potrebna vnovična presoja.

Proizvajalca je treba obvestiti o primerno utemeljeni odločitvi o oceni. Vsebovati mora rezultate pregleda.

4. Spremljanje, za katerega je odgovoren priglašeni organ

- 4.1 Namen spremljanja je zagotoviti, da proizvajalec primerno izpolnjuje zahteve, ki izhajajo iz odobrenega sistema kakovosti.

- 4.2 Proizvajalec mora priglašenu organu dovoliti dostop do krajev proizvodnje, pregledovanja, preskušanja in skladiščenja zaradi inšpekcijskih namenov ter mu zagotoviti vse potrebne informacije, še zlasti:
 - (a) dokumentacijo o sistemu kakovosti;
 - (b) pisna poročila o kakovosti, kot so inšpekcijska poročila in podatki o preskusih, podatki o umerjanjih opreme in poročila o strokovni usposobljenosti osebja.
- 4.3 Priglašeni organ mora redno opravljati nadzor, da ugotovi, če proizvajalec vzdržuje in uporablja sistem kakovosti, ter zagotoviti poročilo o nadzoru proizvajalcu.
- 4.4 Razen tega lahko priglašeni organ nenapovedano obišče proizvajalca. Med takšnimi obiski sme priglašeni organ, če je potrebno, opraviti ali dati opraviti preskuse, da preveri pravilno delovanje sistema kakovosti; priglašeni organ proizvajalcu zagotovi poročilo o obisku in, če je bil opravljen preskus, poročilo o preskusu.
5. Proizvajalec mora za pristojni nacionalni organ še vsaj deset let po zadnjem datumu izdelave izdelka hraniti:
 - (a) dokumente iz točke 3.1(b);
 - (b) dokumente v zvezi z dopolnitvami iz drugega pododstavka točke 3.4;
 - (c) odločbe in poročila priglašene organa iz četrtega pododstavka točke 3.4 ter točk 4.3 in 4.4.
6. Vsak priglašeni organ mora drugim priglašnim organom dati ustrezne informacije o izdanih ali preklicanih odobritvah sistema kakovosti.

4. MODUL E: Zagotavljanje kakovosti proizvoda

1. V tem modulu je opisan postopek, s katerim proizvajalec, ki izpolnjuje zahteve, določene v točki 2, zagotovi in izjavi, da so pirotehnični izdelki skladni s tipom, kot je opisan v certifikatu tipskega preskusa ES. Proizvajalec mora na vsak izdelek namestiti oznako CE in sestaviti pisno izjavo o skladnosti. Oznako CE mora spremljati identifikacijska številka priglašene organa, odgovornega za spremljanje iz točke 4.
2. Proizvajalec mora uporabljati odobren sistem kakovosti za končni nadzor in preskušanje pirotehničnega izdelka, kakor je določeno v točki 3. Zanj mora veljati spremljanje iz točke 4.

3. Sistem kakovosti

- 3.1 Proizvajalec mora vložiti pri priglašenem organu, ki ga sam izbere, prošnjo za oceno sistema kakovosti v zvezi s svojimi pirotehničnimi izdelki.

Vloga mora vključevati:

- (a) vse ustrezne informacije za predvideno pirotehnično kategorijo;
 - (b) dokumente o sistemu kakovosti;
 - (c) tehnično dokumentacijo odobrenega tipa in izvod certifikata tipskega preskusa ES.
- 3.2 V skladu s sistemom kakovosti mora biti vsak pirotehnični izdelek pregledan in opravljeni primerni preskusi, ki so določeni v ustreznem usklajenem standardu/ustreznih usklajenih standardih iz člena 8 te direktive, ali enakovredni preskusi, da se overi skladnost izdelka z ustreznimi zahtevami te direktive.

Vsi elementi, zahteve in določbe, ki jih je sprejel proizvajalec, morajo biti sistematično in metodično dokumentirani v obliki pisnih ukrepov, postopkov in navodil. Dokumenti sistema kakovosti morajo omogočati dosledno razlago programov, načrtov, priročnikov in zapiskov o kakovosti.

Še zlasti morajo vsebovati ustrezen opis:

- (a) ciljev kakovosti in organizacijske strukture, odgovornosti in pristojnosti vodstva v zvezi s kakovostjo izdelkov;
- (b) pregledov in preskusov, ki bodo opravljeni po koncu proizvodnje;
- (c) sredstev nadzorovanja učinkovitega delovanja sistema kakovosti;
- (d) pisnih poročil o kakovosti, kot so inšpekcijska poročila in podatki o preskusih, podatki o umerjanjih opreme in poročila o strokovni usposobljenosti osebja.

- 3.3 Priglašeni organ mora oceniti sistem kakovosti, da odloči, ali izpolnjuje zahteve iz točke 3.2. Predvideti mora skladnost s temi zahtevami v zvezi s sistemi kakovosti, ki izpolnjujejo ustrezni usklajeni standard.

Pregledovalna skupina mora imeti vsaj enega člana z izkušnjami pri presojanju ustrezne tehnologije izdelka. Postopek ocenjevanja mora vključevati inšpekcijski obisk proizvajalčevih prostorov.

Proizvajalca je treba obvestiti o primerno utemeljeni odločitvi o oceni. Vsebovati mora rezultate pregleda.

- 3.4 Proizvajalec se mora zavezati, da bo izpolnjeval obveznosti, ki izhajajo iz sistema kakovosti, kot je bil odobren, ter ga ohranjati na ustrezni in učinkoviti ravni.

Proizvajalec mora priglašeni organ, ki je odobril sistem kakovosti, obveščati o kakršni koli predlagani spremembi sistema kakovosti.

Priglašeni organ mora oceniti predlagane spremembe in odločiti, ali spremenjen sistem kakovosti še vedno izpolnjuje zahteve iz točke 3.2 in ali je potrebna ponovna presoja.

Proizvajalca je treba obvestiti o primerno utemeljeni odločitvi o oceni. Vsebovati mora rezultate pregleda.

4. Nadzor, za katerega je odgovoren priglašeni organ

- 4.1 Namen nadzora je zagotoviti, da proizvajalec primerno izpolnjuje zahteve, ki izhajajo iz odobrenega sistema kakovosti.
- 4.2 Proizvajalec mora priglašenemu organu omogočiti dostop do krajev izdelave, pregledovanja, preskušanja in skladiščenja zaradi inšpekcijskih namenov ter mu zagotoviti vse potrebne informacije, še zlasti:
- (a) dokumente o sistemu kakovosti;
 - (b) tehnične dokumente;
 - (c) pisna poročila o kakovosti, kot so inšpekcijska poročila in podatki o preskusih, podatki o umerjanjih opreme, poročila o strokovni usposobljenosti osebja.
- 4.3 Priglašeni organ mora redno opravljati nadzor, da ugotovi, ali proizvajalec vzdržuje in uporablja sistem kakovosti, ter mora proizvajalcu zagotoviti poročilo o pregledu.
- 4.4 Razen tega lahko priglašeni organ nenapovedano obišče proizvajalca. Med takšnimi obiski sme priglašeni organ, če je potrebno, opraviti ali dati opraviti preskuse, da preveri pravilno delovanje sistema kakovosti; priglašeni organ morajo proizvajalcu zagotoviti poročilo o obisku, če je bil opravljen preskus, pa tudi poročilo o preskusu.

5. Proizvajalec mora za pristojni nacionalni organ še vsaj deset let po zadnjem datumu izdelave izdelka hraniti:

- (a) dokumente iz točke 3.1(b);
- (b) dokumente v zvezi z dopolnitvami iz drugega pododstavka točke 3.4;
- (c) odločbe in poročila priglašene organa iz četrtega pododstavka točke 3.4 ter točk 4.3 in 4.4.

6. Vsak priglašeni organ mora drugim priglašnim organom predložiti ustrezne informacije, ki zadevajo izdane ali preklicane odobritve sistema kakovosti.

5. MODUL G: **Preverjanje enote**

1. V tem modulu je opisan postopek, s katerim proizvajalec zagotovi in izjavi, da pirotehnični izdelek, za katerega je bil izdan certifikat iz točke 2, izpolnjuje ustrezne zahteve te direktive. Proizvajalec mora na pirotehnični izdelek namestiti oznako CE in sestaviti izjavo o skladnosti.
2. Priglašeni organ mora pregledati pirotehnični izdelek in opraviti ustrezne preskuse, kot je določeno v ustreznem usklajenem standardu/ustreznih usklajenih standardih iz člena 8 te direktive, ali enakovredne preskuse, da zagotovi skladnost izdelka z ustreznimi zahtevami te direktive.

Priglašeni organ mora namestiti ali dati namestiti svojo identifikacijsko številko na odobren pirotehnični izdelek in sestaviti certifikat o skladnosti, ki se nanaša na opravljene preskuse.

3. Namen tehnične dokumentacije je omogočiti ocenitev skladnosti z zahtevami te direktive in razumevanje načrta, izdelave in delovanja pirotehničnega izdelka.

Če je to potrebno za oceno, morajo dokumenti vsebovati:

- (a) splošen opis tipa;
- (b) načrt, skice izdelave in sheme sestavnih delov, podsestavov, tokokrogov;
- (c) opise in pojasnila, potrebna za razumevanje predštudije, skic izdelave, shem sestavnih delov, podsestavov in tokokrogov ter delovanja pirotehničnega izdelka;
- (d) seznam usklajenih standardov iz člena 8 te direktive, ki so uporabljeni v celoti ali deloma, in opis rešitev, sprejetih za izpolnitev bistvenih varnostnih zahtev te direktive, če usklajeni standardi iz člena 8 te direktive niso bili uporabljeni;
- (e) rezultate opravljenih projektnih izračunov in pregledov;
- (f) poročila o preskusih.

6. MODUL H: **Popolno zagotavljanje kakovosti izdelkov**

1. V tem modulu je opisan postopek, s katerim proizvajalec, ki izpolnjuje zahteve iz točke 2, zagotovi in izjavi, da zadevni izdelki izpolnjujejo zahteve te direktive, ki se zanje uporabljajo. Proizvajalec ali uvoznik mora pritrditi oznako CE na vsak izdelek in sestavi pisno izjavo o skladnosti. Oznako CE mora spremljati identifikacijska številka priglašene organa, odgovornega za spremljanje iz točke 4.
2. Proizvajalec mora izvajati odobren sistem zagotavljanja kakovosti za načrtovanje, proizvodnjo, končni pregled izdelka in preskušanje, kakor je določeno v točki 3, in zanj velja spremljanje iz točke 4.

3. *Sistem kakovosti*

- 3.1 Proizvajalec mora vložiti vlogo za ocenitev svojega sistema kakovosti pri priglašenem organu.

Vloga mora vključevati:

- (a) vse ustrezne informacije za predvideno kategorijo pirotehničnih izdelkov;
- (b) dokumente, ki se nanašajo na sistem kakovosti.

- 3.2 Sistem kakovosti mora zagotoviti skladnost izdelka z zahtevami te direktive.

Vse elemente, zahteve in določbe, ki jih je sprejel proizvajalec, je treba sistematično in metodično dokumentirati v obliki pisnih ukrepov, postopkov in navodil. Dokumenti sistema kakovosti morajo omogočati dosledno razlago programov, načrtov, priročnikov in zapiskov o kakovosti.

Zlasti morajo vsebovati ustrezen opis:

- (a) ciljev kakovosti in organizacijske strukture, odgovornosti in pristojnosti vodstva v zvezi z načrtovanjem in kakovostjo izdelkov;
- (b) tehničnih specifikacij izdelave, vključno z veljavnimi standardi in, če standardi iz člena 8 te direktive niso bili v celoti spoštovani, sredstva, s katerimi se zagotovi izpolnjevanje ustreznih temeljnih zahtev te direktive;
- (c) tehnik za nadzor in oceno razvojnih rezultatov, postopkov in sistematičnih ukrepov za razvoj izdelkov, ki sodijo v zadevno kategorijo izdelkov;
- (d) uporabljenih tehnik za proizvodnjo, nadzor in zagotavljanje kakovosti ter uporabljenih postopkov in sistematičnih ukrepov;
- (e) pregledov in preskusov, ki bodo opravljeni pred proizvodnjo, med njo in po njej, ter pogostnost njihovega izvajanja;
- (f) dokumentacije o kakovosti, kot so poročila o preverjanju in podatki o preskusu, podatki o kalibraciji in poročila o usposobljenosti zadevnega osebja;
- (g) sredstev za nadzor, ki omogočajo kontrolo zahtevane kakovosti načrtovanja in izdelkov ter učinkovitega delovanja sistema kakovosti.

- 3.3 Priglašeni organ mora oceniti sistem kakovosti, da določi, ali izpolnjuje zahteve iz točke 3.2. Predvideti mora skladnost s tistimi zahtevami glede sistemov kakovosti, s katerimi se izvaja ustrezen usklajen standard.

Skupina za preglede mora imeti vsaj enega člana z izkušnjami na področju ocenjevanja ustrezne tehnologije izdelka. Postopek ocenjevanja vključuje inšpekcijski obisk proizvajalčevih prostorov.

Proizvajalca je treba obvestiti o primerno utemeljeni odločitvi o oceni. Vsebovati mora rezultate pregleda.

- 3.4 Proizvajalec se mora zavezati, da bo izpolnjeval obveznosti, ki izhajajo iz sistema kakovosti, kot je bil odobren, ter ga ohranjati na primerni in učinkoviti ravni.

Proizvajalec mora stalno obveščati priglašeni organ, ki je odobril sistem kakovosti, o kakršni koli predlagani posodobitvi sistema kakovosti.

Priglašeni organ mora presoditi o predlaganih spremembah in odločiti, ali spremenjen sistem kakovosti še vedno izpolnjuje zahteve iz točke 3.2 in ali je potrebna vnovična ocena.

Proizvajalca je treba obvestiti o primerno utemeljeni odločitvi o oceni. Vsebovati mora rezultate pregleda.

4. Spremljanje ES, za katerega je odgovoren priglašeni organ

- 4.1 Namen spremljanja ES je zagotoviti, da proizvajalec ustrezno izpolnjuje zahteve iz odobrenega sistema kakovosti.
- 4.2 Proizvajalec mora priglašenemu organu dovoliti dostop do krajev proizvodnje, pregledovanja, preskušanja in skladiščenja zaradi inšpekcijskih namenov ter mu zagotoviti vse potrebne informacije, še zlasti:
- (a) dokumente o sistemu kakovosti;
 - (b) dokumentacijo o kakovosti, predvideno v okviru sistema kakovosti za razvojno področje, kot so rezultati analiz, izračuni, preskusi;
 - (c) dokumentacijo o kakovosti, predvideno v okviru sistema kakovosti za področje proizvodnje, kot so poročila o preverjanju in podatki o preskusu, podatki o kalibraciji in poročila o usposobljenosti zadevnega osebja.
- 4.3 Priglašeni organ mora redno opravljati nadzor, da ugotovi, če proizvajalec vzdržuje in uporablja sistem kakovosti, ter zagotoviti poročilo o nadzoru proizvajalcu.

-
- 4.4 Razen tega lahko priglašeni organ nenapovedano obišče proizvajalca. Priglašeni organ lahko med takšnimi obiski, če je potrebno, opravi ali da opraviti preskuse, da preveri pravilno delovanje sistema kakovosti. Priglašeni organ proizvajalcu zagotovi poročilo o obisku in, če je bil opravljen preskus, poročilo o preskusu.
5. Proizvajalec mora za nacionalni organ še vsaj deset let po zadnjem datumu izdelave izdelka hraniti:
- (a) dokument iz točke 3.1(b);
 - (b) dokumente v zvezi z dopolnitvami iz drugega pododstavka točke 3.4;
 - (c) odločitve in poročila priglašene organa iz četrtega pododstavka točke 3.4 ter točk 4.3 in 4.4.
6. Vsak priglašeni organ mora drugim priglašnim organom dati ustrezne informacije o izdanih ali preklicanih odobritvah sistema kakovosti.
-

PRILOGA III

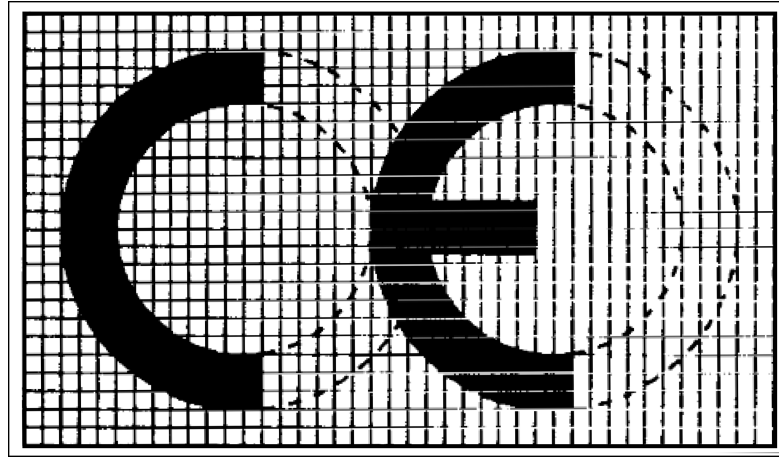
Minimalna merila, ki jih morajo upoštevati države članice glede organov za oceno skladnosti

1. Organ, njegov direktor in osebje, odgovorni za opravljanje preveritvenih poskusov, ne smejo biti niti načrtovalci, izdelovalci, dobavitelji, monterji ali uvozniki pirotehničnih izdelkov, ki jih pregledujejo, niti pooblaščen zastopniki katere koli od teh strank. Niti neposredno niti kot pooblaščen zastopniki ne smejo sodelovati pri načrtovanju, izdelavi, trženju, vzdrževanju ali uvozu teh izdelkov. To ne izključuje možnosti izmenjav tehničnih informacij med proizvajalcem in organom.
 2. Organ in njegovo osebje morajo opravljati preskuse preverjanja z najvišjo stopnjo strokovne integritete in tehnične usposobljenosti ter niso pod pritiskom in finančno odvisnostjo, ki bi lahko vplivala na njihovo presojo ali rezultate pregleda, posebno od ljudi ali skupin ljudi, ki imajo korist od rezultatov preverjanj.
 3. Organ mora imeti na voljo potrebno osebje, prostore in opremo, ki mu omogočajo pravilno opravljanje upravnih in tehničnih nalog, povezanih s preverjanjem; imeti mora tudi dostop do opreme, ki se zahteva za posebna preverjanja.
 4. Osebje, ki je odgovorno za nadzor, mora imeti:
 - (a) primerno tehnično in strokovno usposobljenost;
 - (b) zadostno znanje o zahtevah pri preskušanjih, ki jih opravlja, in ustrezne izkušnje s takšnimi preskusi;
 - (c) sposobnost sestaviti certifikate, zapiske in poročila, ki se zahtevajo za potrditev rezultatov preskusov.
 5. Zagotovljena mora biti nepristranskost inšpekcijskega osebja. Njihovo nagrajevanje ne sme biti odvisno od števila opravljenih preskusov ali rezultatov takšnih preskusov.
 6. Organ sklene zavarovanje civilne odgovornosti, razen če njegove odgovornosti ne prevzame država v skladu z nacionalno zakonodajo ali je za preskuse neposredno odgovorna sama država članica.
 7. Osebje organa mora varovati poslovne skrivnosti glede vseh informacij, pridobljenih pri opravljanju nalog (razen pred pristojnimi upravnimi organi države, v kateri potekajo njegove dejavnosti), v skladu s to direktivo ali katero koli določbo nacionalne zakonodaje, ki ga pooblašča.
-

PRILOGA IV

OZNAKA SKLADNOSTI

Oznaka skladnosti CE je sestavljena iz velikih črk „CE“ v naslednji obliki:

Če se oznaka pomanjša ali poveča, se morajo upoštevati razmerja, določena v zgornji skici.

DIREKTIVA 2007/24/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 23. maja 2007

o razveljavitvi Direktive Sveta 71/304/EGS o odpravi omejitev svobode opravljanja storitev pri javnih naročilih za gradnje in omejitev pri oddaji javnih naročil za gradnje izvajalcem, ki delajo prek zastopstev ali podružnic

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 47(2) ter členov 55 in 95 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

po posvetovanju z Evropskim ekonomsko-socialnim odborom,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe (1),

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V sporočilu Svetu, Evropskemu parlamentu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij o posodabljanju in poenostavljanju pravnega reda Skupnosti je Komisija med drugim naznanila, da bo začela s pregledom pravnega reda in tako preverila, če bi se ga dalo poenostaviti, na primer z razveljavitvijo aktov, ki so zastarali.
- (2) Sprejem različnih zakonodajnih aktov na področju javnih naročil, nazadnje Direktive 2004/17/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil naročnikov v vodnem, energetske in transportnem sektorju ter sektorju poštne storitve (2) in Direktive 2004/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev (3), ter napredek sodne prakse Sodišča, zlasti sodba z dne 25. julija

1991 v zadevi Säger, C-76/90 (4), sta omogočila, da se je dosegla zaščita, ki je enaka ali višja od zaščite na podlagi Direktive 71/304/EGS (5).

- (3) Zaradi poenostavitve pravnega reda Skupnosti, ne da bi se pri tem posegalo v pravice gospodarskih subjektov, bi bilo treba Direktivo 71/304/EGS razveljaviti –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Direktiva 71/304/EGS se razveljavi.

Člen 2Ta direktiva začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije*.**Člen 3**

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 23. maja 2007

Za Evropski parlament

Predsednik

H.-G. PÖTTERING

Za Svet

Predsednik

G. GLOSER

(1) Mnenje Evropskega parlamenta z dne 13. februarja 2007 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in Sklep Sveta z dne 16. aprila 2007.

(2) UL L 134, 30.4.2004, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Sveta 2006/97/ES (UL L 363, 20.12.2006, str. 107).

(3) UL L 134, 30.4.2004, str. 114. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2006/97/ES.

(4) PSES [1991] I-4221.

(5) UL L 185, 16.8.1971, str. 1.

ODLOČBE/SKLEPI, KI JIH SKUPAJ SPREJMETA EVROPSKI PARLAMENT IN SVET

ODLOČBA št. 623/2007/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 23. maja 2007

o spremembi Direktive 2002/2/ES o spremembi Direktive Sveta 79/373/EGS o trženju krmnih mešanic

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

- (3) Člen 233 Pogodbe zahteva, da institucije, katerih akt je bil razglašen za ničnega, sprejmejo ukrepe, potrebne za izvršitev sodbe Sodišča.

ob upoštevanju Pogodbe o Evropski skupnosti in zlasti člena 152(4)(b) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

- (4) Cilj zagotavljanja varnosti krme se med drugim dosega z izvajanjem določb uredb (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta⁽⁶⁾ in (ES) št. 183/2005 Evropskega parlamenta in Sveta⁽⁷⁾.

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora⁽¹⁾,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe⁽²⁾,

- (5) Več odločitev sodišč v državah članicah je pripeljalo do različnega in neenakomernega izvajanja Direktive 2002/2/ES, nekateri z njo povezani postopki pred nacionalnimi sodišči pa še vedno potekajo.

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Člen 1(1)(b) Direktive 2002/2/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁽³⁾ je spremenil Direktivo Sveta 79/373/EGS z dne 2. aprila 1979 o trženju krmnih mešanic⁽⁴⁾. Ta določba je členu 5(1) Direktive 79/373/EGS dodala točko, ki od proizvajalca krmne mešanice zahteva, da na zahtevo stranke navede natančno sestavo krmila.

- (6) Evropski parlament in Svet sedaj ne nameravata sprejeti nadaljnjih večjih sprememb osnovnega pravnega akta, saj je Komisija privolila, da bo v okviru programa za poenostavitev do sredine leta 2007 pripravila predloge za obsežno spremembo zakonodaje o krmi. Pričakujeta, da bo v tem okviru na novo celostno obravnavano tudi vprašanje tako imenovanega „odprtega označevanja sestavin“, in glede tega pričakujeta nove predloge Komisije, ki bodo upoštevali tako interese kmetov za natančne in podrobne podatke o sestavi krme kot interese industrije za zadostno zaščito poslovnih skrivnosti.

- (2) Sodišče Evropskih skupnosti je v sodbi z dne 6. decembra 2005 v združenih zadevah C-453/03, C-11/04, C-12/04 in C-194/04⁽⁵⁾ razglasilo člen 1(1)(b) Direktive 2002/2/ES za ničnen zaradi neskladnosti z načelom sorazmernosti.

⁽¹⁾ UL C 324, 30.12.2006, str. 34.

⁽²⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 12. decembra 2006 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in Sklep Sveta z dne 16. aprila 2007.

⁽³⁾ Direktiva 2002/2/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2002 o spremembi Direktive Sveta 79/373/EGS o trženju krmnih mešanic (UL L 63, 6.3.2002, str. 23).

⁽⁴⁾ UL L 86, 6.4.1979, str. 30. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 807/2003 (UL L 122, 16.5.2003, str. 36).

⁽⁵⁾ ABNA in drugi, ECR [2005] I-10423.

⁽⁶⁾ Uredba (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2002 o določitvi splošnih načel in zahtevah živilske zakonodaje, ustanovitvi Evropske agencije za varnost hrane in postopkih, ki zadevajo varnost hrane (UL L 31, 1.2.2002, str. 1). Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 575/2006 (UL L 100, 8.4.2006, str. 3).

⁽⁷⁾ Uredba (ES) št. 183/2005 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. januarja 2005 o zahtevah glede higiene krme (UL L 35, 8.2.2005, str. 1).

(7) V drugem odstavku člena 12 Direktive 79/373/EGS, ki je bil vstavljen s členom 1(5) Direktive 2002/2/ES, je že predvidena obveznost proizvajalcev krmnih mešanic, da organom, odgovornim za izvajanje uradnega inšpekcijskega nadzora, na njihovo zahtevo dajo na voljo vse dokumente v zvezi s sestavo krme, namenjene za dajanje v promet, ki omogočajo preverjanje točnosti podatkov, navedenih na oznaki.

(8) Direktivo 2002/2/ES bi bilo zato treba spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO ODLOČBO:

Člen 1

Direktiva 2002/2/ES se spremeni:

1. člen 1(1)(b) se črta;
2. besedilo člena 15a Direktive 79/373/EGS v členu 1(6) se nadomesti z naslednjim:

„Člen 15a

Komisija najpozneje do 6. novembra 2006 Evropskemu parlamentu in Svetu na podlagi podatkov, ki jih posredujejo

države članice, predloži poročilo o izvajanju ukrepov, uvedenih s členom 5(1)(j) in (5)(d), členom 5c ter z drugim odstavkom člena 12, zlasti v zvezi z navajanjem količin posamičnih krmil po masnih deležih na oznakah na krmnih mešanicah, skupaj z dovoljenimi odstopanji, poročilu pa predloži tudi vse predloge za izboljšanje teh ukrepov.“

Člen 2

Ta odločba začne veljati na dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 3

Ta odločba je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 23. maja 2007

Za Evropski parlament

Predsednik

H.-G. PÖTTERING

Za Svet

Predsednik

G. GLOSER

ODLOČBA št. 624/2007/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 23. maja 2007****o vzpostavitvi akcijskega programa za carino v Skupnosti (Carina 2013)**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

Komisija in države članice v okviru skupne politike, ki jo oblikuje Skupina za carinsko politiko.

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 95 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Glavni cilj Skupnosti v prihodnjih letih je doseči rast in odprtje delovnih mest, kakor je določeno v okviru obnovljene Lizbonske strategije. Prejšnji programi na carinskem področju, zlasti Odločba št. 253/2003/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2003 o sprejetju akcijskega programa za carino v Skupnosti („Carina 2007“) ⁽³⁾ (v nadaljevanju „Carina 2007“), so pomembno pripomogli k uresničitvi navedenega cilja in splošnih ciljev carinske politike. Zato je ustrezno nadaljevati dejavnosti, ki so bile začete v okviru navedenih programov. Nov program (v nadaljevanju „Program“) bi moral biti vzpostavljen za obdobje šestih let, da bi bilo trajanje Programa usklajeno s trajanjem večletnega finančnega okvira, vključenega v Medinstitucionalni sporazum z dne 17. maja 2006 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini in dobrem finančnem poslovanju ⁽⁴⁾.

(2) Carinske uprave imajo pomembno vlogo pri zaščiti interesov Skupnosti, še zlasti njenih finančnih interesov. Zagotavljajo ustrezno stopnjo zaščite državljanom Skupnosti in gospodarskim subjektom na kateri koli točki carinskega območja Skupnosti, kjer se izvajajo postopki carinjenja. V tem smislu je cilj carinske politike, ki jo je določila Skupina za carinsko politiko, zagotoviti, da nacionalne carinske uprave delujejo tako uspešno in učinkovito ter se odzivajo na vsakršno zahtevo, ki se pojavi zaradi spreminjajočega carinskega okolja, kakor da bi šlo za eno samo upravo. Zato je pomembno, da je Program skladen in v podporo splošni carinski politiki in da podpira Skupino za carinsko politiko, ki jo sestavljajo Komisija in vodje carinskih uprav držav članic ali njihovi predstavniki. Izvajanje Programa bi morale usklajevati ter organizirati

(3) Pri ukrepih na carinskem področju je treba dati prednost izboljšanju kontrol in boja proti goljufijam, zniževanju stroškov gospodarskih subjektov zaradi uskladitve s carinsko zakonodajo, zagotovitvi učinkovitega upravljanja kontrole blaga na zunanji meji ter zaščiti državljanov Evropske unije na področju varstva in varnosti mednarodne dobavne verige. Skupnost bi zato morala biti sposobna, da v okviru svojih pooblastil daje podporo delovanju carinskih uprav držav članic, vsaka možnost za upravno sodelovanje in medsebojno upravno pomoč, ki jo omogočajo predpisi Skupnosti, pa bi morala biti izkoriščena v celoti.

(4) V podporo procesu pristopa držav kandidatki bi bilo treba carinskim upravam teh držav zagotoviti potrebno podporo, da bi lahko od dneva svojega pristopa izvajale celoten sklop nalog, predpisanih z zakonodajo Skupnosti, vključno z upravljanjem prihodnje zunanje meje. Zato bi moral Program omogočati sodelovanje držav kandidatki in možnih držav kandidatki.

(5) Da bi podprli carinske reforme v državah, ki sodelujejo pri Evropski sosedski politiki, je ustrezno, da se zagotovi možnost, da pod določenimi pogoji sodelujejo v določenih dejavnostih Programa.

(6) Zaradi vedno večje globalizacije trgovine, razvoja novih trgov ter sprememb v načinih in hitrosti pretoka blaga morajo carinske uprave okrepiti odnose med seboj ter s podjetji, pravnimi in strokovnimi krogi ali drugimi subjekti, ki se ukvarjajo z zunanjo trgovino. Program bi moral osebam, ki so predstavniki teh krogov ali subjektov, omogočiti sodelovanje v dejavnostih Programa, kadar je to ustrezno.

(7) Vseevropski sistemi za varno računalniško komunikacijo in izmenjavo informacij, ki so financirani v okviru Carine 2007, so nujni za delovanje carine znotraj Skupnosti in za izmenjavo informacij med carinskimi upravami in bi jih bilo treba še naprej podpirati v okviru Programa.

⁽¹⁾ UL C 324, 30.12.2006, str. 78.

⁽²⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 12. decembra 2006 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in Sklep Sveta z dne 16. aprila 2007.

⁽³⁾ UL L 36, 12.2.2003, str. 1. Odločba, kakor je bila spremenjena z Odločbo št. 787/2004/ES (UL L 138, 30.4.2004, str. 12).

⁽⁴⁾ UL C 139, 14.6.2006, str. 1.

(8) Izkušnje, ki si jih je pridobila Skupnost s prejšnjimi carinskimi programi, so pokazale, da povezovanje uradnikov iz različnih nacionalnih uprav pri njihovi poklicni dejavnosti lahko ob uporabi načinov, kakor so primerjalne

analize, projektne skupine, seminarji, delavnice, delovni obiski, usposabljanje in ukrepi spremljanja, v veliki meri prispeva k doseganju ciljev teh programov. Navedene dejavnosti bi bilo zato treba nadaljevati, medtem ko bi bilo treba omogočiti razvoj novih načinov takrat, kadar se bo treba še bolj učinkovito odzvati na potrebe, ki se lahko pojavijo.

- (9) Carinski uradniki morajo imeti zadostno jezikovno znanje, da bi lahko sodelovali v Programu. Sodelujoče države bi morale biti pristojne za zagotovitev potrebnega jezikovnega usposabljanja svojih uradnikov.
- (10) Vmesna ocena Carine 2007 je potrdila potrebo po skupni uporabi informacij in znanja med upravami ter med upravami in Komisijo na bolj strukturiran način in utrditev znanja, pridobljenega med dogodki v okviru programa. Zato bi bilo treba v Programu posebno pozornost posvetiti skupni uporabi informacij in upravljanju znanja.
- (11) Čeprav nosijo glavno odgovornost za doseganje ciljev Programa sodelujoče države, je potrebno ukrepanje Skupnosti za uskladitev dejavnosti, za katere si prizadeva Program, ter za zagotovitev infrastrukture in potrebnih spodbud.

- (12) Ker ciljev te odločbe države članice ne morejo zadovoljivo doseči, in ker se jih zaradi obsega in učinkov ukrepov laže doseže na ravni Skupnosti, lahko Skupnost sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta odločba ne prekoračuje okvirov, ki so potrebni za doseg navedenih ciljev.

- (13) Ta odločba določa finančna sredstva za celotno obdobje trajanja Programa, ki predstavljajo v letnem proračunskem postopku prednostni referenčni okvir za proračunski organ v smislu točke 37 Medinstitucionalnega sporazuma z dne 17. maja 2006.

- (14) Ukrepe, potrebne za izvajanje te odločbe, bi bilo treba sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil ⁽¹⁾ –

SPREJELA NASLEDNJO ODLOČBO:

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Uvedba Programa

1. Uvede se večletni akcijski program za carine v Skupnosti (Carina 2013) (v nadaljevanju „Program“), za obdobje od 1. januarja 2008 do 31. decembra 2013, ki bo v podporo in dopolnitev ukrepov, ki jih izvajajo države članice za zagotavljanje učinkovitega delovanja notranjega trga na carinskem področju.
2. Dejavnosti Programa so:
 - (a) komunikacijski sistemi in sistemi izmenjave informacij;
 - (b) primerjalna analiza;
 - (c) seminarji in delavnice;
 - (d) projektne skupine in usmerjevalne skupine;
 - (e) delovni obiski;
 - (f) usposabljanje;
 - (g) ukrepi spremljanja;
 - (h) katere koli druge dejavnosti, potrebne za uresničitev ciljev Programa.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej odločbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „uprava“ pomeni javne organe in druga telesa v sodelujočih državah, odgovorne za upravljanje carine ali dejavnosti, povezanih s carino;
2. „uradnik“ pomeni člana uprave.

Člen 3

Sodelovanje v Programu

1. Sodelujoče države so države članice in države iz odstavka 2.
2. Program omogoča sodelovanje:
 - (a) državam kandidatkam, ki uživajo ugodnosti iz predpristopne strategije, skladno s splošnimi načeli in splošnimi pogoji za sodelovanje teh držav v programih Skupnosti, določenimi v ustreznih okvirnih sporazumih in sklepih Pridružitvenega sveta;
 - (b) možnim državam kandidatkam skladno z določbami, ki jih je treba določiti skupaj z navedenimi državami po vzpostavitvi okvirnih sporazumov o njihovem sodelovanju pri programih Skupnosti.

⁽¹⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23. Sklep, kakor je bil spremenjen s Sklepom 2006/512/ES (UL L 200, 22.7.2006, str. 11).

3. V Programu lahko sodelujejo določene države partnerice, ki sodelujejo pri Evropski sosedski politiki, če so se te države na ravni ustrezne zakonodaje in upravnih metod dovolj približale Skupnosti ter skladno z določbami, ki jih je treba določiti skupaj z navedenimi državami po vzpostavitvi okvirnih sporazumov o njihovem sodelovanju pri programih Skupnosti.

4. Sodelujoče države bodo predstavljali uradniki ustrezne uprave.

Člen 4

Splošni cilji

1. Program je oblikovan tako, da zagotavlja izpolnitev naslednjih splošnih ciljev:

- (a) zagotovitve ujemanja dejavnosti na carinskem področju s potrebami notranjega trga, vključno z varnostjo dobavne verige in poenostavitvijo trgovine, ter podpiranja strategije za rast in delovna mesta;
- (b) vzajemnega delovanja in izpolnjevanja nalog carinskih uprav držav članic tako učinkovito, kakor da bi bile ena sama uprava, ob zagotavljanju kontrol z enakovrednimi rezultati na vsaki točki carinskega območja Skupnosti in podpore zakoniti poslovni dejavnosti;
- (c) potrebne zaščite finančnih interesov Skupnosti;
- (d) krepite varstva in varnosti;
- (e) priprave držav, navedenih v členu 3(2) za pristop, vključno z izmenjavo izkušenj in znanja s carinskimi upravami zadevnih držav.

2. Skupni pristop glede carinske politike se bo še naprej prilagajal novemu razvoju dogodkov v partnerstvu med Komisijo in državami članicami v Skupini za carinsko politiko, ki jo sestavljajo Komisija in vodje carinskih uprav držav članic ali njihovi predstavniki. Komisija redno obvešča Skupino za carinsko politiko o ukrepih, ki se nanašajo na izvajanje Programa.

Člen 5

Posebni cilji

Posebni cilji Programa so:

- (a) zmanjšati upravno obremenitev in stroške gospodarskih subjektov zaradi usklajevanja na podlagi boljše standardizacije in poenostavitve carinskih sistemov in kontrol ter ohranjati odprto in pregledno sodelovanje s poslovnimi subjekti;
- (b) opredeliti, razviti in uporabiti najboljšo delovno prakso zlasti na področju predhodnega in naknadnega inšpekcijskega nadzora, analize tveganja, carinskih kontrol in poenostavljenih postopkov;

- (c) ohraniti sistem merjenja učinkovitosti carinskih uprav držav članic, da bi se izboljšala njihova uspešnost in učinkovitost;
- (d) podpirati ukrepe za preprečevanje nepravilnosti, zlasti s hitrim zagotavljanjem informacij o tveganjih mejnim carinskim organom;
- (e) zagotavljanje enotnega in nedvoumnega uvrščanja v tarifo v Skupnosti, zlasti z izboljšanjem usklajenosti in sodelovanja med laboratoriji;
- (f) podpirati oblikovanje vseevropskega okolja elektronske carine z razvojem interoperabilnih komunikacijskih sistemov in sistemov izmenjave informacij skupaj s potrebnimi zakonskimi in upravnimi spremembami;
- (g) vzdrževati obstoječe komunikacijske in informacijske sisteme ter po potrebi razviti nove sisteme;
- (h) izvajati ukrepe, ki bodo zagotavljali podporo carinskim upravam držav, ki se pripravljajo za pristop;
- (i) prispevati k razvoju visoko kakovostnih carinskih uprav v tretjih državah;
- (j) izboljšati sodelovanje med carinskimi upravami držav članic in tretjih držav, zlasti držav partneric, ki sodelujejo pri Evropski sosedski politiki;
- (k) razviti in okrepiti skupno usposabljanje.

Člen 6

Delovni program

Komisija vsako leto oblikuje delovni program v skladu s postopkom, navedenim v členu 20(2).

POGLAVJE II

DEJAVNOSTI PROGRAMA

Člen 7

Komunikacijski sistemi in sistemi izmenjave informacij

1. Komisija in sodelujoče države zagotovijo delovanje komunikacijskih sistemov in sistemov izmenjave informacij iz odstavka 2.
2. Komunikacijski sistemi in sistemi izmenjave informacij so:
 - (a) skupno komunikacijsko omrežje/skupni sistemski vmesnik (CCN/CSI);
 - (b) računalniško podprt tranzitni sistem (CTS);
 - (c) tarifni sistemi, zlasti sistem razširjanja podatkov (DDS), kombinirana nomenklatura (KN), informacijski sistem integrirane Skupnosti (TARIC), sistem evropskih zavezujočih tarifnih informacij (EBTI), sistem upravljanja tarifnih kvot in nadzorstva (TQS), informacijski sistem tarifnih

opustitev (OPUSTITVE), sistem upravljanja s primerki (SMS), informacijski sistem postopkov predelave (ISPP), evropski carinski seznam kemičnih snovi (ECICS) in sistem registriranih izvoznikov (REX);

- (d) sistemi za povečanje varnosti iz Uredbe (ES) št. 648/2005 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. aprila 2005 o spremembah Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o Carinskem zakoniku Skupnosti⁽¹⁾, vključno s sistemom Skupnosti za obvladovanje tveganja, sistemom kontrole izvoza (ECS), sistemom kontrole uvoza (ICS) in sistemom pooblaščenih gospodarskih subjektov (AEO);
- (e) kateri koli novi komunikacijski sistemi in sistemi izmenjave informacij, povezani s carino, vključno elektronski carinski sistemi, ter vzpostavljeni v skladu z zakonodajo Skupnosti in predvideni v delovnem programu, navedenem v členu 6.

3. Skupnostne komponente komunikacijskih sistemov in sistemov izmenjave informacij so strojna oprema, programska oprema in omrežne povezave, ki so skupne vsem sodelujočim državam. Komisija sklene v imenu Skupnosti potrebne pogodbe, v katerih je zagotovljena operativnost teh komponent.

4. Neskupnostne komponente komunikacijskih sistemov in sistemov izmenjave informacij vključujejo nacionalne podatkovne baze, ki so del teh sistemov, omrežne povezave med skupnostnimi in neskupnostnimi komponentami, ter takšno programsko in strojno opremo, za katero vsaka sodelujoča država meni, da je ustrezna za popolno delovanje navedenih sistemov povsod v njeni upravi. Sodelujoče države zagotovijo stalno delovanje neskupnostnih komponent, ter njihovo interoperabilnost s komponentami Skupnosti.

5. Komisija v sodelovanju s sodelujočimi državami uskladi tiste vidike oblikovanja in delovanja skupnostnih in neskupnostnih komponent in infrastrukture, ki so opredeljeni v odstavku 2 in so potrebni za zagotovitev operabilnosti, medsebojne povezave in neprestanih izboljšav. Komisija in sodelujoče države storijo vse, kar je v njihovi moči za upoštevanje časovnih načrtov in rokov, določenih za ta namen.

6. Komisija lahko omogoči dostop do CCN/CSI drugim upravam za carinske ali necarinske namene. Za kritje s tem povezanih stroškov se lahko zahteva finančni prispevek.

Člen 8

Primerjalna analiza

Primerjalno analizo v obliki primerjave delovnih metod, postopkov ali procesov, ki vključujejo dogovorjene kazalnike s ciljem opredeliti načine najboljše prakse, lahko izvedeta dve sodelujoči državi ali več.

⁽¹⁾ UL L 117, 4.5.2005, str. 13.

Člen 9

Seminarji in delavnice

Komisija in sodelujoče države skupaj organizirajo seminarje in delavnice ter zagotovijo razširjanje sklepnih ugotovitev takih seminarjev in delavnic.

Člen 10

Projektne skupine in usmerjevalne skupine

Komisija lahko v sodelovanju s sodelujočimi državami oblikuje projektne skupine, ki so pristojne za izvedbo posebnih nalog, ki jih je treba dokončati v določenem roku, in usmerjevalne skupine za izvedbo dejavnosti, ki so usklajevalnega značaja.

Člen 11

Delovni obiski

1. Sodelujoče države organizirajo delovne obiske uradnikov. Delovni obiski ne smejo biti daljši od enega meseca. Uradniki in zadevne uprave morajo vsak delovni obisk posvetiti določeni poklicni dejavnosti, jo primerno pripraviti in nato oceniti. Delovni obiski so lahko operativne narave ali pa so ciljno usmerjeni k posameznim prednostnim dejavnostim.

2. Sodelujoče države gostujočim uradnikom omogočijo učinkovito sodelovanje pri dejavnostih v upravi gostiteljici. V ta namen so gostujoči uradniki pooblašteni za izvajanje nalog, ki so jim zaupane. Pristojni organi sodelujočih držav lahko navedeno pooblastilo omejijo, če okoliščine to zahtevajo in zlasti zaradi upoštevanja posebnih zahtev pravnih sistemov posamezne sodelujoče države.

3. Med delovnim obiskom se civilnopravna odgovornost uradnika, ki opravlja naloge v okviru izmenjave, obravnava enako kot civilnopravna odgovornost uradnika uprave gostiteljice. Gostujoče uradnike vežejo enaka pravila varovanja poklicne tajnosti kot uradnike uprave gostiteljice.

Člen 12

Usposabljanje

1. Sodelujoče države v sodelovanju s Komisijo spodbujajo sodelovanje med nacionalnimi ustanovami za usposabljanje, zlasti:

- (a) z določitvijo standardov usposabljanja, razvojem obstoječih programov usposabljanja in, kadar je ustrezno, z razvojem obstoječih izobraževalnih ter novih modulov, ki uporabljajo e-učenje, zaradi oblikovanja skupnega jedra za usposabljanje uradnikov na področju celotnega sklopa carinskih predpisov in postopkov, da jim tako omogoči pridobitev potrebnih poklicnih spretnosti in znanja;

- (b) kadar je to ustrezno, s spodbujanjem in zagotovitvijo dostopa do tečajev usposabljanja na carinskem področju, ki jih sodelujoča država organizira za svoje uradnike, za uradnike iz vseh sodelujočih držav;
- (c) kadar je to ustrezno, z zagotavljanjem potrebne infrastrukture in pripomočkov za skupno e-učenje in vodenje usposabljanja na carinskem področju.

2. Sodelujoče države, po potrebi, module e-učenja iz točke (a) odstavka 1, ki se skupaj razvijajo, vključijo v svoje nacionalne programe usposabljanja.

Sodelujoče države zagotovijo, da je njihovim uradnikom zagotovljeno začetno in nadaljnje usposabljanje, ki je potrebno za pridobitev skupnih poklicnih spretnosti in znanja v skladu s programi usposabljanja. Sodelujoče države spodbujajo jezikovno usposabljanje uradnikov, ki jim je potrebno za osvojitve zadostne ravni jezikovnega znanja, da lahko sodelujejo pri Programu.

Člen 13

Ukrepi spremljanja

1. Komisija sklene v sodelovanju z državami članicami, katera posamezna področja carinske zakonodaje Skupnosti so lahko predmet spremljanja.
2. Takšno spremljanje izvajajo skupne skupine, ki jih sestavljajo carinski uradniki iz držav članic in uradniki Komisije. Te skupine glede na vsebinska vprašanja ali v skladu z regionalnim pristopom obiščejo različne točke na carinskem območju Skupnosti, kjer carinske uprave izvajajo svoje naloge. Skupine analizirajo prakse carine na nacionalni ravni, opredelijo težave pri izvajanju predpisov ter po potrebi dajo predloge za prilagoditev predpisov Skupnosti in delovnih metod z namenom, da se izboljša uspešnost carinskih dejavnosti v celoti. Poročila skupin se pošljejo državam članicam in Komisiji.

Člen 14

Sodelovanje pri dejavnostih v okviru Programa

Predstavniki mednarodnih organizacij, uprav tretjih držav in gospodarskih subjektov ter njihovih organizacij lahko sodelujejo v dejavnostih, organiziranih v okviru Programa, kadar koli je koristno za doseg ciljev iz členov 4 in 5.

Člen 15

Skupna uporaba informacij

Komisija v sodelovanju s sodelujočimi državami razvije skupno uporabo informacij, ki so pridobljene pri dejavnostih Programa.

POGLAVJE III

FINANČNE DOLOČBE

Člen 16

Finančni okvir

1. Finančna sredstva za izvajanje Programa v obdobju od 1. januarja 2008 do 31. decembra 2013 znašajo 323 800 000 EUR.

2. Letno dodelitev proračunskih sredstev odobri proračunski organ v mejah večletnega načrta finančnega okvira, v skladu s točko 37 Medinstitucionalnega sporazuma z dne 17. maja 2006 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini in dobrem finančnem poslovanju.

Člen 17

Izdatki

1. Izdatke, potrebne za izvedbo Programa, krijejo Skupnost in sodelujoče države v skladu z odstavki 2 do 5.

2. Skupnost krije naslednje izdatke:

- (a) stroške nabave, razvoja, vgradnje, vzdrževanja in dnevnega delovanja skupnostnih komponent komunikacijskih sistemov in sistemov izmenjave informacij, navedenih v členu 7(3);
- (b) potne stroške in nadomestilo za stroške bivanja uradnikov iz sodelujočih držav v zvezi s primerjalnimi analizami, delovnimi obiski, seminarji in delavnicami, projektnimi skupinami ter usmerjevalnimi skupinami, usposabljanjem in ukrepi spremljanja;
- (c) organizacijske stroške seminarjev in delavnic;
- (d) potne stroške in nadomestilo za stroške bivanja zaradi sodelovanja zunanjih strokovnjakov in sodelujočih iz člena 14;
- (e) stroške nabave, razvoja, vgradnje in vzdrževanja sistemov usposabljanja in modulov usposabljanja, kadar so skupni za vse sodelujoče države;
- (f) stroške morebitnih drugih dejavnosti, navedenih v točki (h) člena 1(2), v višini največ 5 % celotnih stroškov Programa.

3. Sodelujoče države krijejo naslednje izdatke:

- (a) stroške nabave, razvoja, namestitve, vzdrževanja in dnevnega delovanja neskupnostnih komponent komunikacijskih sistemov in sistemov izmenjave informacij, navedenih v členu 7(4);
- (b) stroške, povezane z začetnim in nadaljnjim usposabljanjem svojih uradnikov, zlasti z njihovim jezikovnim usposabljanjem.

4. Sodelujoče države sodelujejo s Komisijo, da bi zagotovile porabo dodeljenih proračunskih sredstev v skladu z načelom dobrega finančnega poslovanja.

Komisija v skladu z Uredbo Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 z dne 25. junija 2002 o finančni uredbi, ki se uporablja za splošni proračun Evropskih skupnosti ⁽¹⁾ (v nadaljevanju „Finančna uredba“), določi pravila, ki se nanašajo na plačilo stroškov, in jih sporoči sodelujočim državam.

5. Z dodeljenimi finančnimi sredstvi za Program se lahko krijejo tudi stroški, ki se nanašajo na dejavnosti priprave, spremljanja, nadzora, revizije in ocenjevanja, neposredno potrebnih za upravljanje Programa in dosego njegovih ciljev, predvsem študij, sestankov, dejavnosti informiranja in objave, stroški, povezani z IT omrežji za izmenjavo informacij, in vsi drugi stroški upravne in tehnične pomoči, ki pri Komisiji lahko nastanejo pri upravljanju Programa.

Člen 18

Uporabnost Finančne uredbe

Finančna uredba se uporablja za vse subvencije, odobrene v skladu z obstoječo odločbo v smislu naslova VI Finančne uredbe. Zlasti je za subvencije potrebno predhodno pisno soglasje upravičenca v smislu člena 108 Finančne uredbe in na podlagi pravil za izvajanje, sprejetih v skladu z Uredbo, v katerem je navedeno, da upravičenec sprejme revizijo Računskega sodišča glede uporabe dodeljenih sredstev.

Člen 19

Finančni nadzor

Odločitve o financiranju in vsi sporazumi ali pogodbe, ki izhajajo iz te odločbe, so predmet finančnega nadzora in po potrebi revizij Komisije na kraju samem, v katere je vključen Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF), in Računskega sodišča. Takšne revizije se lahko opravijo brez predhodne najave.

POGLAVJE IV

DRUGE DOLOČBE

Člen 20

Odbor

1. Komisiji pomaga „Odbor Carina 2013“ (v nadaljevanju „odbor“).

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 4 in 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju člena 8 Sklepa.

Obdobje iz člena 4(3) Sklepa 1999/468/ES je tri mesece.

⁽¹⁾ UL L 248, 16.9.2002, str. 1.

Člen 21

Nadaljnje spremljanje

Komisija Program stalno ocenjuje skupaj s sodelujočimi državami.

Člen 22

Vmesne in končne ocene

1. Vmesne in končne ocene Programa se opravijo v okviru pristojnosti Komisije na podlagi poročil iz odstavka 2 in drugih ustreznih informacij. Program se ocenjuje glede na cilje, opredeljene v členih 4 in 5.

Vmesna ocena je pregled rezultatov, pridobljenih na podlagi vmesne točke trajanja Programa glede učinkovitosti in uspešnosti, ter nadaljnje ustreznosti začetnih ciljev Programa. Poleg tega oceni porabo sredstev in napredek pri nadaljnjem spremljanju in izvajanju.

Končna ocena se osredotoči na učinkovitost in uspešnost dejavnosti v okviru Programa.

2. Sodelujoče države Komisiji predložijo naslednja ocenjevalna poročila:

- (a) pred 1. aprilom 2011 vmesno ocenjevalno poročilo o ustreznosti, učinkovitosti in uspešnosti Programa;
- (b) pred 1. aprilom 2014 končno ocenjevalno poročilo, ki med drugim vsebuje oceno učinkovitosti in uspešnosti Programa.

3. Komisija na podlagi poročil iz odstavka 2 in drugih ustreznih informacij predloži Evropskemu parlamentu in Svetu naslednja ocenjevalna poročila:

- (a) pred 1. avgustom 2011 vmesno ocenjevalno poročilo in sporočilo o umestnosti nadaljevanja Programa;
- (b) pred 1. avgustom 2014 končno ocenjevalno poročilo.

Ta poročila se pošljejo v vednost Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij.

Člen 23

Razveljavitev

Odločba št. 253/2003/ES se razveljavi s 1. januarjem 2008.

Vendar finančne obveznosti, povezane z ukrepi iz navedene odločbe, še naprej veljajo v skladu z navedeno odločbo do njihove izpolnitve.

Člen 24

Začetek veljavnosti

Ta odločba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. januarja 2008.

Člen 25

Naslovljenci

Ta odločba je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 23. maja 2007

Za Evropski parlament

Predsednik

H.-G. PÖTTERING

Za Svet

Predsednik

G. GLOSER
